

**OTKRIVENJE SEDAM CRKVENIH
DOBA**

SARDSKO CRKVENO DOBA

GLAVA SEDMA

SARDSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 3:1-6

“Anđelu crkve u Sardu napiši: Ovo govori Onaj Koji ima sedam Duhova Božijih i sedam zvezda: Poznajem tvoja dela. Kažu da si živ, a mrtav si. Budi uvek budan i ojačaj ostatke koji već leže u smrti! Nisam, zapravo pronašao savršenim tvoja dela pred licem moga Boga. Prema tome, seti se kako si primio i čuo Reč; vrši je i pokaj se! Ne budeš li bdio, doći ću kao lopov, i sigurno nećeš znati u koji ću te čas iznenaditi. Ipak, imaš nekoliko osoba u Sardu koje nisu uprljale svoje haljine. One će Me pratiti u belim haljinama, jer su dostojne. Pobjednik će tako biti obučen u belu haljinu; njihova imena sigurno neće izbrisati iz Knjige Života; štaviše, njegovo ću ime priznati pred Svojim Ocem i Njegovim anđelima. Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama.”

SARD

Sard je bio glavni grad antičke Lidije. On je prešao iz vlasti Lidijskih vladara u Persijsanske ruke, a odatle Aleksandru Velikom. Bio je opljačkan od Antioba Velikog. A Pergamski kraljevi su uspjeli zavladati njim dok Rimljani nisu preuzeli vlast. U vreme Tiberija on je bio opustošen potresima i kugom. Danas je Sard gomila ruševina i nije nastanjen.

Ovaj grad je jedno vreme imao važnu ulogu u komercijalnom smislu. Plinije je za njega rekao da je umeće vunениh proizvoda tu otkriveno. To je bio centar vunarskih proizvoda i pravljenja tepiha. Imao je znatnu količinu srebra i zlata u svojoj regiji i kaže se da su zlatni novčići ovde prvi put kovani. Takođe je imao naglašenu trgovinu robljem.

Religija u ovom gradu je bila nečisto slavljenje boginje Kibebe. Masivne ruševine hrama se još mogu videti.

Setićete se da sam u Pergamskom Dobu spomenuo da je Vavilonski koncept o “majci i sinu” poznat kao Semirama i Ninus, postao Kibela i Dionis iz Azije. Osobine koje su pridodate ovim božanstvima su neverovatno usklađene, ako bismo ih posmatrali jedno pored drugog.

On je bio bog sunca; a ona boginja meseca.

On je smatran gospodarom neba; ona kraljica neba.

On otkriva vrlinu i istinu; ona nežnost i milost.

On posrednik, a ona posrednica.

On sa ključevima koji zatvaraju i otvaraju kapije nevidljivog sveta; a ona sa istim ključevima čini istu stvar.

On kao sudac mrtvih; a ona stoji njemu sa strane.

On pošto je ubijen, podignut je i uznešen na nebo; ona donešena tamo telesno preko sina.

Dakle, u Rimu ovom istom bogu je data titula našeg Gospoda; on je nazvan Sin Božiji, dok je ona nazvana majkom Božijom.

Dakle, to je ono što smo našli tamo nazad u ostalim dobima, gde je koncept 'majka i sin' bio postavljen u jedan takav zapanjujući uzajamni odnos. Ali sada zapazite, kao što je to bilo u Vavilonu gde je slavljenje sina počelo opadati u korist slavljenja majke, tako, ona je doslovno počela zauzimati mesto sina. Mi vidimo da je u ovom paganskom slavljenju u Sardu bilo naglašeno slavljenje žene. I to je slavljenje samo Kibeles, a ne Kibeles i Dionisa. Majka je doslovno preuzela mesto Sina, i obdarena zaslugama Boga. Sve što je potrebno uraditi je proći kroz njene različite titule i divne atribute, koji su pripisani Mariji od strane Rimske Crkve da biste shvatili odakle potiče religija ovog doba.

Dok sam posmatrao u ovo slavljenje Kibeles, dve stvari su me posebno snažno dotakle. Jedna je činjenica da je ona nosila ključ kao Janus što je njoj dalo isti autoritet kao Janusu, (ključ neba i zemlje i od tajni) te činjenica da su slavljenici sebe bičevali dok krv nije tekla iz njihovog tela, a to je stvar koju upravo danas rade Katolici da bi se osećali mučenicima poput Gospoda.

Činjenica da je ovo doba sa prvim snažnim probojem papskog Rima koji je u ovo vreme ustvari cvetao, i prouzrokovao da proroci Jezavelja naglasi svoju doktrinu Marijanstva u snažnoj opoziciji prema Protestantima, koji su u svom učenju istakli da je Mariji Bog bio naklonjen kao devici koju je izabrao da rodi dete, te da ona nema udela u Božijem planu Spasenja. Dok je Luter kristalno razjasnio opravdanje sa verom, oni su se držali dela kao što su pokore, molitve za mrtve, i ostalih nebiblijskih načina. I dok su oslobođeni Hrišćani veličali Sina, Rimokatolici su povećali obim obožavanja Marije, i čak u dvadesetom

veku vidimo (i pored toga što je to suprotno Rimskim teolozima najvišeg ranga) Papa Pio je bukvalno uzvisio Mariju do proslavljanja u uskrslom telu. Ta doktrina je apsolutno ista onoj Vavilonskoj o sinu koji nosi majku telesno u nebo.

Nije čudo da ovo peto doba ide zajedno sa ostalim dobima i tako će nastaviti dok ne završi u ognjenom jezeru, gde će bludnica i njena deca biti ubijena u drugoj smrti. Tamo je to, Marijanstvo, slavljenje Kibe. I samo da navedem, da li ste znali da je Kibela bila Aštarta kojoj je Jezavelja bila sveštenica i prouzrokovala da se Izrael spotakne o bludne obrede koje je ona držala? Da, to je ono što je ona bila u Bibliji.

DOBA

Sardsko ili peto crkveno doba je trajalo od 1520-1750. godine. Ovo doba se obično naziva i doba reformacije.

GLASNIK

Glasnik ovog doba je najpoznatiji glasnik od svih kroz sva doba. To je Martin Luter. Martin Luter je bio briljantan učenjak blage naravi. On je studirao u nameri da postane advokat, ali ga je duga bolest i smrt bliskog prijatelja pokrenula da postane ozbiljan što se tiče duhovnog stanja svog života. On je ušao u Augustinovski manastir u Efruitu 1505 god. Tamo je studirao filozofiju a takođe i Reč Božiju. Živeo je život najstrožeg ispaštanja ali sva ta spoljna dela nisu mogla otkloniti njegov osećaj greha. On je rekao, "Mučio sam se do smrti da nađem mir s Bogom, ali sam bio u tami i nisam ga našao." Glavni sveštenik reda kojem je Luter pripadao, Staupitz, pomogao mu je da dobije unutrašnje razumevanje, da njegovo spasenje treba biti unutrašnje iskustvo a ne spoljni ritual. Sa ovim ohrabrenjem, on je nastavio tražiti Boga. Kasnije je postao sveštenik. Ali još uvek nije bio spašen. On je postao student Reči pun žudnje i velikih postojećih teoloških dela. Bio je tražen kao učitelj i propovednik jer je imao duboko znanje i jaku iskrenost. Da bi ispunio zavet koji je dao sebi otišao je u Rim. Tamo je video uzaludne poslove koje je crkva nametnula onima koji su trebali spasenje, tada je Reč Božija zapalila njegovo srce, "Pravednik će živeti po veri." Na svom povratku kući evanđeoska istina ovog dela Pisma je preplavila njegov um i on je bio oslobođen od greha i rođen u kraljevstvo Božije. Ubrzo nakon ovoga bio je uzdignut do Doktora Teologije i stavljen u

službu, “da ceo svoj život posveti studiranju i vernom razjašnjavanju i odbrani Svetog Pisma.” On je to činio, sa takvim efektom da je njegovo srce i srca onih koji su bili oko njega bila duboko usmerena na istinu Reči Božije. Reč je ubrzo došla u otvoren sukob sa zloupotrebama koje su proizvodile crkvene veroispovesti i crkvene doktrine.

I tako, kada je papa Leo X postao papa, a Jovan Tezel počeo prodavati indulgencije (otkupljivanje greha novcem), Luter nije imao drugog izbora već je ustao protiv ovih antibiblijskih učenja. On je najpre gromoglasno vikao sa propovedaonice protiv toga a onda napisao svojih 95 teza koje je 31. Oktobra 1517. god. zakucacao na vrata Dvorove Crkve.

U kratkom vremenu Nemačka je bila zapaljena i reformacija je otpočela. Dakle, podsetimo se da Martin Luter nije bio jedini koji je protestovao protiv Rimokatoličke crkve. On je bio jedan od mnogih. I drugi su odbacivali pape i njihovu samododeljenu trajnu svetovnu i duhovnu moć. Čak su se i među nekim papama sprovodile poneke privremene reforme. Da, postojali su mnogi drugi koji su pokretali debate, ali u slučaju Lutera, Božije vreme je bilo sazrelo za definitivan pokret koji će biti početak obnavljanja crkve u koju će se izliti Sveti Duh iako tek mnogo kasnije.

Dakle, Martin Luter je bio osećajan i Duhom ispunjen Hrišćanin. On je definitivno bio čovek Reči, jer on ne samo da je imao duboku potrebu za proučavanje Reči, već je i omogućio način da postane pristupačna svima s ciljem da bi svi mogli živeti po Njoj. On je preveo Novi Zavet i dao ga ljudima. Ovaj težak posao je uradio sam, ispravljajući odlomke i po dvadeset puta. A onda, oko sebe je skupio grupu Jevrejskih učenjaka i preveo Stari Zavet. Ovaj izuzetno važan Luterov posao je još uvek delo na kojem počivaju sva uspešnija dela vezana za Pismo u Nemačkoj.

On je bio moćni propovednik i učitelj Reči, i posebno je insistirao u prvim godinama svog javnog delovanja, da je Reč jedino merodavna. Tako on je bio protiv dela kao sredstva za spasenje i protiv krštenja kao da je to nanovorođenje. On je učio da je Hrist jedini posrednik odvojen od drugih ljudi jer takva je i bila originalna Pentakostna postavka. On je bio čovek predan mnogim molitvama, uvidevši da mora još više posla učiniti, i sa još više osećanja on je navaljivao jedno vreme, a najveći deo svog vremena posvetio je Bogu u molitvi s ciljem da osigura zadovoljavajuće rezultate. On je znao šta znači boriti se protiv đavola i

rečeno je da mu se Sotona, sam, jednoga dana vidljivo pojavio, a on je tada bacio mastionicu na njega, naređujući mu da ode. Drugom prilikom dva fanatika su došla kod njega nagovarajući ga da im se pridruži u proganjanju svih sveštenika i Biblija. On je rasudio duh koji je bio u njima i oterao ih.

Ovo je zabeleženo o Dr. Martinu Luteru u Sojerovoj istoriji, tom 3. strana 406 da je on bio, “prorok, evanđelista, da je govorio u jezicima i tumačio ih, te da je bio nadaren sa svih devet darova Duha.”

Ono što je pokrenulo njegovo srce Svetim Duhom, i što je bio mali zeleni izdanak koji je označavao da se istina vraćala crkvi kao što je ona bila znana na Pentakostu, bila je doktrina opravdanja: spasenje po milosti, odvojeno od dela. Ja razaznajem da Dr. Luter nije samo verovao i samo propovedao opravdanje, već je to bila njegova glavna tema a to je zaista i morala biti jer je to temeljna doktrina istine u Reči. On će zauvek biti poznat kao instrument u Božijoj ruci koji je oživeo ovu istinu. On je bio peti glasnik a slogan njegovog doba bio je, “PRAVEDNIK ĆE ŽIVETI PO VERI.” Mi sigurno priznajemo da je on znao i propovedao da treba rasti u veri. Njegovo divno razumevanje Božijeg suvereniteta, izbora, predodređenja i ostalih istina pokazuje ga kao velikog čoveka u Reči, a ipak, ja ponavljam, a tako kažu i istoričari, Bog ga je upotrebio da donese ljudima Božiji standard nasuprot dela – “Pravednik će živeti po veri.”

Dakle, kao što sam to već naveo, ovo doba istoričari su nazvali, “doba reformacije”. To je potpuno tačno. To je ono što je i bilo. Ono je takvo moralo biti jer je Martin Luter bio reformator, ne prorok. Dakle, ja znam da ga istorijske knjige nazivaju prorokom, ali to ne znači da su istorijske knjige u pravu, jer nema zabeleške da je Martin Luter bio kvalifikovan kao istinski Božiji prorok u sveobuhvatnom smislu te reči. On je bio prefinjen učitelj sa nekim manifestacijama Duha u svom životu i mi Bogu zahvaljujemo za to. Tako on nije bio u stanju vratiti crkvu nazad k celoj istini kao što bi čovek kalibra apostola Pavla to mogao učiniti; jer on je bio i apostol i prorok.

Dakle, kako je vreme prolazilo mi ga nalazimo u velikim promenama u odnosu prema stvarima u koje je bio uključen. Najpre on je bio toliko blag, tako neustrašiv, posebno strpljiv u čekanju na Boga dok ne reši probleme. A onda velik broj njih je počeo dolaziti pod njegovu zastavu. Njihova namera nije bila duhovna. Ustvari oni su imali političke motive. Želeli su slomiti papski jaram. Nisu želeli slati

svoj novac u Rim. Različiti fanatici su iznikli. Ubrzo je bio uvučen u političke afere i odluke koje su ležale izvan oblasti crkve a posebno što crkva jedino kroz propovedanje i molitvu može postaviti svoj standard kome se treba prikloniti. Ovi politički problemi su bili takvog intenziteta da su ga doveli u jednu neodrživu poziciju posredovanja između plemića i seljaka. Njegove odluke su bile tako loše da je izbio ustanak i hiljade ljudi je izginulo. I pored toga što je On želeo dobro, ali kada je jednom dopustio da ga upetljaju u državno–crkveno Evandjelje, on je morao požneti oluju.

Ali i pored toga, Bog je upotrebio Martina Lutera. I neka se ne kaže da su njegove namere bile loše. Radije recimo da je njegovo prosuđivanje zakazalo. I zaista da su Lutherani mogli da se vrate njegovom učenju i služenju Bogu kao što Mu je služio ovaj dragi brat, onda bi ti ljudi sigurno trebali dati priznanje i slavu velikom Bogu i Spasitelju, Isusu Hristu.

POZDRAV

Otk. 3:1: *“Ovo govori Onaj Koji ima sedam Duhova Božijih, i sedam zvezda.”*

I još jednom kao i u prethodna četiri doba Duh nam otkriva našeg dragog Gospoda, pokazujući nam Njegove divne attribute [osobenosti]. Ovaj put, dok On stoji u sredini crkve, mi Njega vidimo kao Jednog sa sedam Duhova Božijih i sedam zvezda. Mi znamo ko su tih sedam zvezda, ali moraćemo pronaći na koga se odnosi sedam Duhova.

Ovaj isti izraz se može naći četiri puta u Knjigi Otkrivenja. U Otk. 1:4, “Od sedam Duhova koji su pred Njegovim prestolom.” Otk. 3:1, “Ovo govori Onaj Koji ima sedam Duhova Božijih” Otk. 4:5, “I od prestola izlazile su munje i grmljavine i glasovi; i pred prestolom gorelo je sedam lampi, koje su sedam Duhova Božijih.” Otk. 5:6, “I video sam nasred prestola četiri bića i usred starešina Jagnje gde stoji kao zaklano, Koje je imalo sedam rogova i sedam očiju, koji su sedam Duhova Božijih poslanih po svoj zemlji.”

Počecemo sa ovim, da mi sigurno znamo da ovi stihovi ne uče novu i suprotnu doktrinu iz Jovanovog Evandjelja 4:24, “A Bog je (jedan) Duh.” Već je ovo kao u I Kor. 12:8-11 gde mi nalazimo JEDAN Duh koji objavljuje Sebe na DEVET načina. Tako mi znamo da sedam Duhova Božijih znači i odnosi se na jedan te isti Duh koji deluje na

sedmorostruki način. A sada vidite u Otk. 4:5 ovih istih sedam Duhova su nazvani ‘lampe [žižci] koje gore’ pred Gospodom. Pošto Jovan nikada nije upotrebljavao ništa drugo sem Starozavetnih simbola u Otkrivenju mi ćemo otići u Stari Zavet i pronaći to u Izrekama 20:27 zapisano je, “duh čovečiji žižak [lampa] je Gospodnji.” Ovih sedam Duhova nalazimo da su poistovećeni sa čovekom. Jovan Krstitelj je u Evandelju po Jovanu 5:35 nazvan ‘zapaljena i svetleća svetiljka’ a što bi ustvari trebalo biti prevedeno ‘goruća lampa’. I ponovo u Otk. 5:6 sedam Duhova su prepoznati kao sedam očiju. U Zahariji 4:10 nalazimo, “Jer koji prezreše dan malih početaka? Radovaće se kad vide olovni visak u ruci Zorovaveljevoj: Ovih sedam, to su oči Gospodnje koje obilaze svu zemlju.” Veoma je očigledno da se reč, ‘ovi’ odnosi na ljude. Tako mi vidimo da su oči Gospodnje u ovom slučaju ljudi – naravno oni će biti pomazani ljudi, puni Svetoga Duha, jer sluge Božije nemaju ljudsku moć već silu Svetoga Duha. *Povezujujući zajedno naše Biblijske pronalazke evidentno je da se sedam Duhova Božijih odnosi konstantno na službu istoga Svetoga Duha u životima sedmoro ljudi sa kojima Bog Sebe vrlo blisko poistovećuje.* Oni su Njegove oči, i Njegove svetiljke. Ko su ovih sedam ljudi lako se može videti zato što ih sledeći izraz naziva sedam zvezda, koje su nam već poznate kao sedam glasnika na sedam doba. Kako je to divno. Vidite, zvezda treba da odsijava svetlo u noći, jer je sunce zašlo. Baš kao što glasnik (simbolisan kao zvezda) u svakom dobu treba da odsijava svetlost Sina. *Svi oni su ovo činili preko Svetog Duha.*

Pavle je bio prvi glasnik i on je rekao u Galaćanima 1:8 da ako bi ma koji anđeo, ili glasnik, ili sveštenik, ma ko to bio – ako bi on propovedao ma koje drugo evanđelje od onoga koje je Pavle propovedao, da bude proklet. Pavle je znao da nakon što on bude otišao da će doći grabljivci vuci. On je znao da se sam Sotona pretvara u anđela svetla, tako onda koliko će tek njegovi poslanici. Zato je on upozoravao da ovo Evanđelje mora biti uvek isto. Dakle, Pavle je krštavao u Ime Isusa, a one koji nisu bili podronjeni on je ponovo krštavao. On je postavio crkvu u red, učeći ispravnu upotrebu darova Duha i potvrdio da oni trebaju ostati u crkvi dok Isus ne dođe. Tako sledeći glasnici, svih preostalih šest, morali bi po istom Svetom Duhu, goreti istom vatrom dajući isto svetlo Evanđelja Isusa Hrista i sa znacima koji ih prate. Da li je Irinej imao tu kvalifikaciju? Da. Je li Martin imao? Da. Je li Kolumba? Da. Da li je Martin Luter imao tu kvalifikaciju? Zasigurno

jeste. Je li Vesli? Sigurno da, on je imao veliku službu, i čak se jednom molio za svoga konja da ozdravi i tako je bilo. Eto vidite. Sedam crkvenih doba i sedam glasnika koji su bili slični, a Pavle je izgovorio kletvu svakome ko bi rekao da je glasnik a imao drugačije evanđelje i živeći u drugačijem svetlu.

A sada pogledajmo da li moja poslednja tvrdnja podnosi test ostatka Reči? Da. Reč kaže da ukoliko ma koji čovek doda ovoj knjizi ili oduzme od nje da će biti kažnjen i osuđen od strane Boga. Bog je rekao, ‘Ja ću mu dodati zla napisana u ovoj knjizi ili će oduzeti njegov deo iz Knjige Života.’ To nalazimo u Otk. 22:18.

Tako mi vidimo da se Sedam Duhova ustvari odnosi na Jednog Duha Božijeg, koji čini volju Reči Božije u raznim generacijama. Želeo bih da to prikazem iz Reči. Duh Božiji je bio moćno nad Ilijom. A onda je isti Duh došao na Elizeja s dvostrukim efektom. Zatim nekoliko vekova kasnije, isti Duh koji mi nazivamo Ilijin Duh s ciljem da opišemo njegovu službu, vratio se na Jovana Krstitelja. Jednoga dana isti taj Duh će se prepoznati istim načinom službe i doći na čoveka na kraju Paganskog crkvenog doba. Ponovo: Pismo kaže da je Bog pomazao Isusa iz Nazareta sa Svetim Duhom i silom, i da je on otišao da čini dobro, lečeći sve koji su bili ugnjetavani od strane đavola. A pošto je Isus otišao rekao je Svojim apostolima da čekaju do Pentakosta jer će u to vreme isti Duh koji je bio na Njemu trebati da se vrati nazad na njih i ispuni ih. Onda to ‘pozvano napolje’ telo (crkva) bi bila umesto Njega na zemlji, zauzimajući Njegovo mesto. I zbog toga što će taj isti Duh Koji je bio u Njemu biti u njima, oni će činiti isto takva dela. I svi ljudi koji su istinsko telo Isusa Hrista (istinska crkva) će prikazati ista dela koja je i Isus činio i crkva Pentakosta, zato što je isti Duh bio u njima. Bilo koja druga crkva koja nema Duh i prikaz moraće Bogu polagati račun.

Ovde se takođe kaže da su ovih sedam zvezda, ili sedam glasnika za sedam doba u Njegovoj ruci. On ih drži. I znate ako ih On drži u Svojoj ruci, oni su pod delovanjem Njegove sile. To je to što ruka označava. Ona označava Božiju silu! I Božiji autoritet. Ni jedan od njih nije došao svojom vlastitom silom i autoritetom. To je ono što i Pavle kaže. Ni jedan čovek se ne može to usuditi. To zahteva Božiji autoritet i silu Svetoga Duha. Evanđelje se propoveda po Božijem autoritetu i u sili Svetog Duha. Svi ovi ljudi su bili ispunjeni Svetim Duhom. Oni su svi stali nasuprot sveta. Oni su to mogli uraditi. Oni su bili ispunjeni

Bogom. Oni su bili POSLATI i ovlašćeni od Boga a ne od sebe ili drugih ljudi.

Oni su imali ono što svet nije mogao imati. Isus je rekao kada je odlazio da će poslati Svoga Duha Koga svet ne može primiti. To je tačno. Svet, i svetski sistemi nisu Ga mogli primiti. To je ono što su organizacije, – to je svetski sistem. Pokažite svetski sistem crkava koji je pun Svetoga Duha? Ja bih to želio videti. Ako mi možete pokazati takvu crkvu vi onda nalazite grešku u Reči. Ne može biti. Ni jedan od ovih glasnika nije bio organizovan. Ili su bili izbačeni ili su izašli napolje zato što su osuđivali greh organizacija. Kako bi Sveti Duh mogao uopšte biti u organizaciji kada ona, organizacija zauzima mesto Duha, a denominacije zauzimaju mesto Reči? Zapamtite, “Organizacija” je “SMRT.” Ne može biti drugačije. Ako svetovnost prevlada, Duh odlazi.

Dakle, Duh nije sedam duhova, već JEDAN. On će uvek biti isti i delovati isto. A sedam glasnika će imati isti Duh i učiti istu Reč i imaće i istu silu. I ako je crkva istinita crkva, ona će imati isti Duh i Reč i činiće ista silna dela kao oni na dan Pentakosta. Po iskustvu to će biti Pentakosna crkva; i u njoj će biti jezici, i tumačenja i proroštva i isceljenja. A Bog će biti u njenoj sredini i objavljivati Sebe u njoj kao što je to uvek činio. Haleluja! I ona će biti neorganizovana. Nemojte to zaboraviti.

Dakle, mi možemo videti da Isus Hrist otkriva Sebe kroz doba Svojim Duhom u glasnici. Oni su ono što je Mojsije bio za decu Izraela. Kao što je on imao otkrivenje za svoj dan, tako je svaki glasnik imao Božije otkrivenje i službu za svoj dan. Tako kada mi vidimo da su glasnici u Njegovoj ruci, mi vidimo da Gospod objavljuje Sebe u ovim ljudima i daruje im Svoju silu. Nije dovoljno što je On udružio Sebe sa celom crkvom, što smo videli kada je stajao između sedam zlatnih svećnjaka. Niti je čak dovoljno da vidimo petostruku službu iz poslanice Efežanima (apostoli, proroci, učitelji, evanđelisti, pastiri). Jer u svakom dobu crkva je zalutala, i to ne samo laici, već sveštenici - pastiri pogreše baš kao i ovce. Onda Bog nastupa na scenu kao Glavni Pastir u službama ovih sedam ljudi, da dovede Svoj narod nazad k istini i obilju sile te istine. Bog je u Svojim ljudima - svim Njegovim ljudima, jer ako ko nema Duha Hristovog taj nije Njegov. A On je Reč. I zato Reč treba biti prepoznata u ljudima. Ali On je postavio posebno vodstvo kroz ove ljude po Svom vlastitom izboru i kroz odluku Svoje volje. Oni se pojavljuju svaki u pojedinom dobu. A isti Duh je u njima.

Koliko je ovaj glas daleko od krivoverja u Rimu. Oni su imali ljude po vlastitom izboru – jednog za drugim – a niti jedan nije proizveo silu Božiju – niti je prebivao u Reči Božijoj – a svaki se razlikovao od svog prethodnika dodajući ono što što mu je bila želja kao da je on Bog. Bog nije u tome. Ali On je u Svom glasniku, a onaj koji bi imao puninu Boga sledio bi glasnika, kao što je glasnik sledbenik Gospodnji po Njegovoj Reči.

“Onaj koji ima sedam Duhova Božijih i sedam zvezda.”

Otk. 3:1. Pošto ovaj isti Gospod poistovećuje Sebe sa čovekom u utelovljenju (inkarnaciji), On ponovo Sebe poistovećuje sa čovekom po Svom Duhu u čoveku. “Ovo su moji,” kaže Gospod. Sedam Duhom ispunjenih glasnika su Gospodnji. Oni mogu biti odbačeni. U njih bi mogli sumnjati. Doduše, čak za ljudske pojmove ne moraju delovati kvalifikovano – i pored toga, oni su glasnici za svoja doba. Bog je upotrebio Abrahama (koji je lagao), On je koristio Mojsija (koji se pobunio), i Jonu (koji je bio neposlušan), Samson (koji je zgrešio), Davida (koji je ubio). On je takođe upotrebio Jošuu, i Josipa. A ovi sa ozbiljnim manama su nadmašili mnoge koje istoričari smatraju za savršene. SVI SU BILI, I JESU NJEGOVI. Niko se ne usuđuje to poreći. On ih je upotrebljavao Svetim Duhom koga je stavio u njih. Za njihovog vlastitog Gospodara oni su stajali ili padali. I u njima je sve bilo ispunjeno prema suverenoj Božijoj volji. Neka inostrana istorija to pokuša odbaciti, ovo je još uvek tako. Večni Bog još hoda između zlatnih svećnjaka i šalje Svoje glasnike po Svom Duhu sa Rečju k ljudima svakoga doba.

OSUDA

Otk. 3:1, *“Znam tvoja dela, da imaš ime da si živ a mrtav si.”* Otk. 3:2 *“Jer nisam našao savršenim tvoja dela pred licem moga Boga.”* Dakle, ovo je zaista veoma čudna stvar. U svakom dobu po ovom pitanju Duh je najpre pohvalio istinske vernike, a onda okrivio lažnu lozu. Ali u ovom periodu evidentno je da postoji takav razuzdanik koji se ne obazire na Gospoda i Njegovu Reč, zato cela poruka ovom petom dobu zvuči kao osuda.

“Znam tvoja dela.” Šta su bila ta dela, koja su došla pred Gospoda i prouzrokovala Njegovo nezadovoljstvo? Dobro, vi znate da je svako

doba delom zahvatilo sledeće doba, i tako mi imamo kontinuitet dela iz četvrtog doba u peto. Ova dela koja vi dobro poznajete su:

1. Vodstvo Svetoga Duha je bilo zamenjeno ljudskom hijerarhijom.
2. Čista Reč Božija i njena blagodatna dobit svim ljudima je bila odstranjena za veroispovesti, dogme, crkvene zakone, itd.
3. Slavljenje u Duhu i Darovima Duha i sve ono što pripada istinskom zajedništvu svetih je bilo odbačeno u stranu zbog liturgija i doslovnog idolopoklonističkog slavljenja, paganskih praznika, itd.
4. Marijanstvo (obožavanje Marije) zauzelo je visoko mesto u Hrišćanskom slavljenju dok tome nisu dali poziciju Božanstva, a Sin je bio odstranjen sa svog uzvišenog položaja da bi ga podredili čoveku zvanom papa, koji se prozvao Hristovim namesnikom.

Svi oni koji su bili protivnici ove užasne antihristove crkve, uništavani su. A oni koji su stajali sa tom antihristovom crkvom bili su njeni pijuni, bez obzira radilo se o seljacima ili kraljevima. Radi toga njihovi životi nisu bili njihovi vlastiti, a niti su im životi bili Hristovi, već su oni pripadali telesno, duhovno i duševno Rimskoj crkvi. Oni su govorili o krvi Hristovoj, iako su svoje spasenje kupovali novcem, a oprostjenje greha su kupovali zlatom ili pokorom. Najbogatiji od njih su našli da im je to sretna situacija kada im je papa Leo X dozvolio da kupe indulgencije za grehe, koje još nisu počinili, tako da su spokojnom savešću mogli planirati njihova užasna kriminalna dela a zatim to izvršiti, znajući da im je papa već oprostio grehe. Reč Božija njima nije bila pristupna, i ko je mogao znati istinu? Pošto istina dolazi samo od Reči, ljudi su bili učtkani u tamnicama Rimske crkve, čekajući smrt, a posle smrti sud. Ali velika bludnica, pijana od krvi mučenika i ne misleći o sudu, divljački se povela da ubije ljude i duhovnom i fizičkom smrću.

Dakle, na kraju četvrtog doba koje će takođe biti početak petog doba, invazija na Konstantinopolis od strane Turaka, poslala je učene ljude Istoka sa njihovim originalnim rukopisima na Zapad. Čistoća Reči i učenja istinskih vernika je tako bilo rašireno. I ne samo da su ovi dobri učitelji bili od velike važnosti, već takođe je otkrivena baza naših modernih štamparskih mašina a time olakšana produkcija knjige. Tako mi nalazimo veliku glad i zahtev za Biblijskim odgovorima. Bog je podigao mnoge moćne ljude od kojih je Luter bio jedan. Kalvin i Cvingli su bili druga dva prosvetitelja, a pored ovih bilo je mnogo onih

koji nisu tako dobro poznati. Međutim, i ako ovo sve nije bilo uzalud, ipak snažan posao Božiji je bio sprečen od mnogih ovih ljudi. Kao prva stvar, oni NISU bili protivnici crkvenog braka sa državom na Nikejskom Saboru već su potpomagali to jedinstvo. Državna zaštita Evandjelja je bila dobrodošla i ako zato nije bilo potvrde u Reči. Doduše mi možemo videti “da ljudski gnev slavi Boga,” u takvim događajima kao sa Henrijem VIII koji se priklonio reformaciji da bi odbacio papski autoritet, to je ipak bilo veoma daleko od istine Pentakosta i zaštite Svemogućeg Boga.

Uprkos Luterovog konstantnog učenja protiv mešanja iz spolja u lokalne crkvene stvari, on nije bio sposoban da razbistri ljudske umove kada je u pitanju “Biskupski i Nadbiskupski” koncept crkvene uprave. I tako, crkva je napravila korak u ispravnom smeru ali ipak je ostala okovana, tako da je za kratko vreme ponovo bila zatvorena u istu tamnicu iz koje je pokušala pobeći.

Tada još čaša odvratnih dela nije bila puna. Ne samo da je Luter kroz bedno prosuđivanje inicirao bitku i time prouzrokovao smrt mnoštva ljudi; već je Cvinglijev udeo bio uzrok progonstva u zatvor pobožnog Dr. Humbojera, i ako ga nije predao na lomaču, ustvari bio bi kriv za njegovu eventualnu smrt u vatri. A ni Kalvin nije učinio manje, jer je zahtevao hapšenje Servantesa koji je uvideo i učio da je Bog *jedan*. Država je zatim iskušala ovog brata, i na Kalvinovu užasnutost on je bio spaljen na lomači.

Ako je ikada postojalo vreme denominacijske revnosti to je bilo u ovom tragičnom vremenu. Reči Komenskog u mnogo čemu opisuju ovo doba. Komenski je napisao knjigu “NUŽNA STVAR.” On upoređuje svet sa lavirintom, i pokazuje da je put koji izvodi napolje ostavljanje nepotrebnih stvari, i izabiranje jedne stvari koja je neophodna – Hrista. Kaže da je velik broj učitelja razlog mnoštvu sekti, za koje uskoro neće biti dovoljno nazivnih imena. Svaka crkva drži za sebe da je ona ta istinita, ili u najmanju ruku najčistiji deo nje, dok međusobno progone jedni druge najgorom mržnjom. Ne postoji nada za njihovo pomirenje; jer je među njima neverovatno neprijateljstvo. Oni stvaraju svoje različite veroispovesti iz Biblije; i ta njihova veroispovedanja su bedemi iza kojih se skrivaju da bi odbili sve napade. Ja neću reći da te vere koje ispovedaju – jer mi možemo priznati u većini slučajeva da su one toliko – da su same po sebi loše. One su postale takve, međutim, u tome oni raspaljuju neprijateljsku

mržnju; i jedino ako bi se te veroispovesti odložile moglo bi biti moguće da se otpočne sa lečenjem rana Crkve. “Iz ovih lavirinta sekti i raznih veroispovesti i drugih pripadništva; ljubavi prema raspravljanju...” Šta se time postiže? Da li se borba pojedinačnih učenja ikada razrešila? Nikada. Njihov broj se samo povećavao. Sotona je najveći sofista; on nikad nije bio pobeđen u prepirci rečima... A u službama Božijim ljudske reči su se više čule nego Reč Božija. Svako je blebetao kako mu je bilo drago, ili ubijao vreme u naučnim raspravama osporavajući poglede drugih. Ali, o nanovorođenju i kako čovek mora biti izmenjen u Hristov lik da bi postao učesnik Božanske prirode (II. Petrova 1:4), jedva da je nešto i bilo rečeno. Od sile ključeva, crkva je skoro izgubila silu vezivanja, jedino je sila određivanja ostala... Svete tajne (sakramenti), dati kao simboli jedinstva, ljubavi i našeg zajedničkog života u Hristu, oni su okrenuti u najgorči sukob, i prouzrokovali uzajamnu mržnju, okosnicu sektaštva... Ukratko, Hrišćanstvo je postalo lavirint. Vera je postala podeljena u hiljade manjih delova i ukoliko ne biste prihvatili jedan od tih delova bili biste smatrani jeretikom... Šta je moglo pomoći? Jedino prihvatanjem bitne stvari, vraćanje Hristu, gledajući na Hrista kao jedinog vođu, hodajući Njegovim stopama, odstranjujući sve druge puteve dok se svi ne domognemo cilja i ne dostignemo jedinstvo vere (Efežani 4:13). Kao što je nebeski Gospodar sve sagradio na temelju Pisma, tako bi i mi svi trebali napustiti sve naše pojedinačne i zasebne veroispovesti i biti zadovoljni sa otkrivenom Rečju Božijom, koja pripada nama svima. Sa Biblijom u našoj ruci trebali bi vikati: Ja verujem u ono što je Bog otkrio u ovoj Knjizi; ja ću se poslušno držati Njegove zapovesti; jer se nadam onome što je On obećao. Hrišćani, otvorite uši! Postoji samo jedan život, a Smrt dolazi u hiljade oblika. Postoji samo jedan Hrist, ali hiljade antihrista... I zato znajte, O Hrišćanstvo, koja je jedina bitna stvar. Zato se okreni nazad Hristu ili ćete otići u uništenje kao antihrist. Ako imaš mudrost i čežnju za životom, sledi Vođu Života.

Zato, Hrišćani, radujte se jer ste podignuti gore,... slušajte reči vašeg Nebeskog Vođe, ‘Dođite k Meni.’ Odgovorite jednoglasno, ‘Upravo dolazimo!’”

Dakle, rekao sam da je ova era dala prostor za strahovit porast denominacijskog duha. Ako je odnos Korinćana “Ja sam Pavlov, ja sam Kefin” ikada bio ispoljen, to je bilo sada. Postojali su Luterani, Husiti,

Cvinglijevci itd. Ova iscepkanoš Tela bila je za žaljenje. Oni su živeli imenom a ustvari bili su mrtvi. Sigurno da su bili mrtvi. Oni su umrli one minute kada su se organizovali. Velike grupe su se organizovale i vezale u bračnu zajednicu sa državom. Oni su to učinili. I bili su gotovi. Ovde su bili ti Luterani koji su kritikovali Rimsku crkvu. Oni su znali nepravednost političkog i duhovnog jedinstva - a ipak Luter (kao Petar kada je bio pritisnut od Judejaca) nastavio je dalje i načinio iskaz umesto da se prikloni Bogu, zaštitniku vere. Ovo je prva denominacija sa ugledom koja je napustila bludnicu, ali kada je Luter umro ne dugo zatim, ona je dobila hijerarhiju kao ona protiv koje se i sama borila. Ovaj pokret Božiji, u vreme druge generacije došao je upravo pod krilo svoje majke. Ona se vratila nazad i umrla a da to nije čak ni znala. Oni su sebi dali svoje vlastito ime iznad Njegovog Imena. Oni su takođe živeli prema svom vlastitom imenu. I sve denominacije danas čine istu stvar. One žive prema svom vlastitom imenu, a ne prema Imenu Gospoda Isusa Hrista. Ovo je lako uočiti jer svaka crkva je poznata po načinu na koji slavi, ali nije poznata po sili Božijoj. Ovde je vaš test. I ja želim da vi upravo ovde primetite da u ovoj eri nije bilo znakova i čudesa među njima. Oni su dali silu Božiju za silu države. Oni su prionuli za njihovo vlastito ime; načinili su svoja imena velikim. To je bio taj stari duh pridobijanja svakog u svoj tor. Danas Baptisti žele da Metodisti pređu k njima. Metodisti su napolju da obrate Prezbitarijance, a Pentakostanci žele sve njih. Svako od njih tvrdi da ima najviše i da pruža najveću nadu – razvrstavanje pred vratima neba, ili u najmanju ruku put obilnog ulaska u nebo. Kako je sve to samo tragično.

Ovaj denominacijski duh je prouzrokovao da svaka denominacija napiše svoje priručnike i da uče svoja veroispovedanja, da postave svoje službe i crkvene uprave, te da zatim svaka od njih tvrdi da ona, i samo ona, istinski govori za Boga pošto je ona najbolje kvalifikovana. Dakle, nije li to isto što papa i Rimski Crkva rade! Oni su upravo tamo sa svojom majkom, tom bludnicom, a to ne znaju.

Na završetku naših komentara o ovom stihu, “imaš ime da si živ a mrtav si,” ja vam ne mogu suviše snažno doneti utisak o ovom dobu, i ako je ono donelo reformaciju, ipak je najstrože bilo ukoreno od strane Boga, umesto da je bilo pohvaljeno; zato što je **ONO POSEJALO SEME DENOMINACIJE ŠTO SE ORGANIZovalo PRAVO NAZAD KA TOJ BLUDNICI**, *nakon što je Bog otvorio vrata za beg*. Kada se desilo udaljavanje od Katoličke Crkve, to nije bilo u celosti

inicirano istinski Duhovnim razlozima, već više političkim. Većina ljudi su bili zahvaćeni Protestantizmom, jer sam već rekao da su imali Rimski sistem političkog i finansijskog ropstva. I tako, umesto da ovo bude veliki Duhovni pokret sa svim oznakama uticaja Svetoga Duha, kao što je Bog upotrebio čiste duhovne načine da ostvari Svoje ciljeve na Pentakostu; ovo je zaista bio POSAO U KOME SE LJUDSKOM SRDŽBOM SLAVIO BOG, a rezultate vidimo iz paralelne Izraelske istorije kada su oni napustili Egipat i lutali pustinjom, ne uspevši dosegnuti Hanansku Zemlju. Međutim, mnogo je bilo ostvareno tamo gde je Rimski jaram makar delimično bio slomljen, jer su ljudi sada mogli primiti Reč Božiju i predati se uticaju Duha bez tako velikog straha kao ranije. Ovo je otvorilo vrata velikom misionarskom dobu koje je sledilo.

Jezavelja iz Tijatire nije imala nameru da ustupi svoj uticaj na ljude, i tako mi vidimo njenu kćer Ataliju kako podiže svoju glavu u Sardskom Dobu, s nadom da će imati sposobnost da uguši istinito seme svojim nacrtima organizacije.

UPOZORENJE

Otk. 3:2, *“Budi budan i ojačaj ostale, koji hoće pomreti; jer nisam pronašao savršenim tvoja dela pred licem Moga Boga.”*

Želeo bih kada bi se moglo reći da je Sardsko Doba bilo restauracija (obnavljanje) umesto reformacija. Ali, ja to ne mogu reći. Reč ne naziva ovo doba restauracijom, već sigurno ga naziva reformacijom. Da je ovo bila restauracija, to bi bilo drugo Pentakostno doba. Ali ono to nije. Najbolje što bi se moglo reći o njemu bilo je, *“Ojačaj ostale, koji hoće pomreti.”* Ovde je nešto nedostajalo. O moj Bože, sigurno jeste. Ovo doba je imalo opravdanje, ali je propustilo posvećenje i Krštenje Svetim Duhom. To je ono što je bio Božiji originalni plan. To je ono što su oni imali na Pentakostu. Oni su bili opravdani, oni su bili posvećeni, i bili su ispunjeni Svetim Duhom. Naravno, čujte me, svrha opravdanja i posvećenja je da biste mogli biti kršteni Svetim Duhom. To je razlog što postoji crkva. To je hram Božiji ispunjen Bogom, sa Svetim Duhom. Isti Duh koji je bio u Isusu dok je On bio ovde na zemlji, Koji je prouzrokovao da On čini moćna dela, došao je ponovo u crkvu na Pentakost, tako da oni čine dela koja je On činio. Ovo doba nije imalo ova dela. O da, oni su imali pisanu Reč, (ali

nisu imali otkrivenu Reč). Ovo je bio period reformacije. I, ne plaši se malo stado, rekao je Bog, “Ja ću obnoviti,” a ova reforma je trebala biti početak toga. On je krenuo (prema Svom obećanju) da uzme crkvu iz Sotonskih dubina u Mračnom dobu do Dubina Božijih, koje su oni imali na dan Pentakosta i prvih nekoliko godina postojanja crkve.

A sada budite pažljivi, i shvatite ovo. Kaže se u ovom drugom stihu koji ja čitam, “Jer Ja zapravo nisam pronašao savršenim tvoja dela pred licem moga Boga.” Da li znate šta je istinsko značenje reči ‘nesavršen’? To je ‘neispunjen.’ Ovo doba je bilo neispunjeno doba. To je bio samo početak vraćanja nazad. To je razlog zašto sam rekao da ga Biblija naziva *Reformacija* – a ne restauracijom. Ovo doba je počelo s doktrinom opravdanja, a to je značilo da je celo spasenje od Boga. O, kako je Luter propovedao suverenost Božiju i izbornost. On je znao da je sve to bilo po milosti. On je odvojio crkvu od uprave sveštenečke hijerarhije. On je porušio idole. On je odbacio ispovedanje sveštenicima. On je osudio papu. To je bilo zadivljujuće dobro, kada je počeo, ali Bog je rekao 1500 godina ranije, “Luteru, ti ćeš započeti stvari, ali tvoje doba to neće videti ispunjeno, jer Ja to ostavljam za kasnije.” Haleluja, naš Bog vlada! On zna kraj od početka. Da, Luter je bio Njegov glasnik. To ne bi izgledalo tako, ako bi mi razmatrali greške. Ali postojao je jednom čovek po imenu Jona, koji je takođe imao grešaka u svom životu. On je bio prorok iako ja i vi možda ne bismo želeli reći to na bazi onoga kako je on delovao. No, Bog zna Svoje i On ima Svoj način baš kao što je On uradio sa Jonom. On je imao svoj put sa Luterom u tom dobu, i On će imati Svoj put do završetka.

Dakle, ovo je bilo neispunjeno doba. To je bilo doba reformacije. Ali to je bilo onako kako je Bog to želeo. Zato bih vam hteo ilustrovati to na način na koji sam to uradio jednom divnom bratu Luteranu koji je predstavnik jednog veoma dobrog seminara na zapadu. Bio sam pozvan kod njega na večeru i da govorim s njim o pitanju Svetoga Duha. On je bio zbunjen mnogim stvarima i rekao je, “A šta smo onda mi Luterani dobili?”

Rekao sam, “Dobro, vi imate Hrista.” On je rekao, “Ali mi želimo Svetoga Duha. Misliš li ti da ga imamo?”

Rekao sam, “Potencijalno, vi verujete u Njega.”

A on će na to, ‘Šta mislite pod tim potencijalno? Jer, mi gladujemo za Bogom. Čitamo knjigu o Pentakostu i darovima Duha, i tako neki od nas smo leteli u Kaliforniju da bi videli autora knjige (Duhovni Darovi). Kada smo došli tamo, on nam je rekao da iako je on napisao knjigu, da on ipak nema darove. A onda kada smo videli delovanje darova u vašoj službi želeli smo razgovarati sa vama, jer vi morate da znate nešto o njima.’ I znate, seminar ovog brata je izvan zemlje, okružen mnogim arima poljoprivrednog zemljišta na kojem studenti mogu raditi i odatle platiti svoje školovanje. On takođe ima fabriku koja je povezana sa poljem za dodatna zaposlenja. Tako upotrebljavajući njegovu polje da ilustrujem moj primer rekao sam, ‘Bio je jednom jedan čovek koji je otišao na svoju njivu da posadi kukuruz. On je iščupao panjeve, očistio kamenje, preoraio i istanjirao njivu i zatim posejao kukuruz. Svako jutro on bi pogledao preko njive; a jednog jutra umesto gole zemlje video je mnoštvo travki kako izniču. Rekao je, ‘Slava Bogu za moje polje kukuruza.’ I nakon ove priče ja sam upitao njega, ‘Da li je ovaj čovek imao kukuruz?’

Rekao je, ‘Pa, u jednu ruku jeste.’

Ja sam rekao, ‘Potencionalno, da; i to ste bili vi Luterani u reformaciji ispuštajući vaše travke, vidiš? Kukuruz je počeo rasti. (Nakon što je on trulio u zemlji za vreme Mračnih Doba). A nakon nekog vremena pojavile su se divne stabljike, i nakon toga pojavila se svilena kićanka. Ta svilena kićanka je gledala na list travke govoreći, ‘Vi stari formalni Luterani nemate ništa. Pogledajte na nas, mi smo uzgajivači velikih misionara. Naše doba je misionarsko doba.’ Doba kićanke je bilo Veslijevo Doba. Oni su bili veliki misionari, čak su nadmašili nas u ovom dobu. Šta je činilo to doba? Ono se rasulo kao polen na povetarcu.

A sada šta je sledeći korak? Po našoj logici mišljenja to bi stvarno trebalo biti formiranje i žetva semena – kompletan ciklus. Ali nije tako. Postoji jedna druga etapa. A ta etapa je formiranje ljuske ili pleve koja obavlja seme. I baš to isto se i dogodilo u ovom duhovnom ciklusu. Na promeni vekova početkom dvadesetog veka, početkom Laodikejskog Doba, postojalo je široko rasprostranjeno verovanje da je Sveti Duh pao tačno onako kako je On to učinio na Pentakostu. Ljudi su govorili u jezicima i tvrdili da su kršteni Duhom Svetim rukovodeći se dokazom da govore u jezicima. Ali ja sam mnogo puta hodao kroz pšenična polja, i tamo u kasno leto, ja sam iščupao klasje pšenice i oljuštio ga u

svojim rukama da bi dobio nešto semenja, - ali na moje iznenađenje NIJE BILO NI JEDNOG ZRNA PŠENICE U LJUSCI, I AKO JE ZASIGURNO IZGLEDALO KAO DA U NJOJ IMA PŠENICE. Ovo je savršena slika takozvanog Pentakostalnog pokreta. I da je to dokazana činjenica vidimo u tome jer su se ti ljudi ORGANIZOVALI NA DOKTRINI i vezali sebe kao što je to učinila organizacija pre njih, a time su dokazali da nisu pravo seme, već ljuska ili zaštitni pokrivač pšeničnom semenu koje je trebalo doći. Ova etapa pleve (ljuske) je bio period opasnosti o kojem je Isus govorio u Mateju 24:24, “da bi zaveli, ako bi to bilo moguće i same izabrane.” O, ljudi su bili skloni da misle da je ova ljuska, takozvano Pentakostalno Doba bilo istinsko seme. Ali dokazano je da je samo imalo ulogu da prenese život u doba u koje istinska restauracija dolazi i u kojem Pšenična Nevesta treba da se manifestuje u sili o kojoj se govori u Ezekijelu 47:2-5, “Zatim me izvede na severna vrata i provede me okolo spoljnim putem k spoljašnjim vratima koja gledaju na istok. I gle, voda je izvirala s desne strane. Čovek pođe prema istoku s užetom u ruci, izmeri hiljadu lakata i prevede me preko vode, a voda mi sezaše do gležnja. Onda opet izmeri hiljadu lakata i prevede me preko vode, a voda beše do kolena. I opet izmeri hiljadu lakata i prevede me preko vode što beše do bokova. Opet izmeri hiljadu lakata, ali onda beše potok koji ne mogoh preći jer je voda nabujala te je trebalo plivati: beše to potok koji se ne može preći.”

“Način na koji je to bilo urađeno je po Božijoj savršenoj volji i po Božijem programu. Luterani su imali Svetoga Duha potencijalno pod opravdanjem; Metodisti su Ga imali potencijalno pod posvećenjem, a danas je on ovde ponovo, restauracija – Duh Sveti je ovde.”

“Budi budan i ojačaj ostale, koji hoće pomreti.” Dakle, ideja je izražena u dve reči, “budi budan” i “ojačaj”. Reč budan ne sadrži samo značenje probuđenosti već i opreza. Drugim rečima nagoveštava opasnost i štetu. Ojačati znači više nego samo dati snagu, to ustvari znači utvrditi za stalno. Ove dve zapovesti odnose se na one koji su ostali u ISTINI, koji su sami spremni ili “hoće” umreti. Ovaj izraz Duha meni dolazi kao jedna slika. Grupa robova, totalnog fizičkog i moralnog ropstva je ustala i pobegla od robovlasnika (zaista to je ono što Sard znači: oni koji su odbegli). Oni su prognani a njihove sve i velike i slavne dobiti su izgubljene. Oni nisu bili uhvaćeni, ali sve što bi se za njih moglo reći je da su pobegli – ne potpuno odbegli kao što su to neki iz Reči. Oni su izgubili mnogo od svoje slobode. Dakle, Gospod

kaže, “Vi ste potencionalno ponovo u ropstvu; zato gledajte da ne idete nazad. Da bi se sačuvali od povratka nazad budite oprezni i uvek obazrivi što se tiče vašeg ropstva inače ćete sve izgubiti. Ojačajte sebe u onom što vam je preostalo stalnim utvrđivanjem i osigurajte se protiv budućih gubitaka. Ovo će za vas biti prilika da ispunite ono što još niste ispunili.” Ali, da li su oni nastavili dalje? Ne nisu. Oni se nisu priklonili glasu Duha i to doba je otišlo u ropstvo i tako da je Bog podigao druge koji će izvršiti Njegovu volju. Bog je zaobišao Luteransku denominaciju kao što je učinio i sa svim drugima, i oni se nikada neće vratiti nazad. Bog je morao ići napred i u novom dobu doneti dalje istinu sve bliže restauraciji.

SUD

Otkrivenje 3:3, *“Prema tome, seti se kako si primio i čuo Reč; vrši je i pokaj se! Ne budeš li bdio, doći ću kao lopov, i nećeš znati u koji ću te čas iznenaditi.”*

Želim pročitati drugi prevod Wuestovog stiha, “Seti se kako si primio (istinu kao postojan ulog) i na koji način ste (to) čuli, i očuvaj (to), i odjednom promenite um.” Iz ovog stiha je veoma primetno da im je Bog dao istinu kao postojnu kaparu. To je bilo primljeno i nepovratno je njihovo. Dakle, još samo ostaje da se vidi šta će oni učiniti sa time, da li će to poštovati ili ne. Njima je bila dana temeljna istina čitavog Evandjelja, “Pravednik će živeti od vere.” “Spasenje je od Gospoda.” Oni su čuli istinu Biblije koja ruši doktrinu Rima i anulira sav papški autoritet. Oni su znali istinu da crkva ne spašava. Razumeli su i večeru Gospodnju. Imali su i svetlost o krštenju u vodi. Oni su izbacili kipove napolje. Zaista? Zašto nikada nije bilo doba sa toliko puno ljudi i sa toliko mnogo svetlosti koja je trebala biti izlivena. Oni su imali dovoljno svetlosti da kompletno preprave stari sistem ili da započnu novi i da Bogu dopuste da ih On vodi, liniju po liniju i pravilo po pravilo. Oni su primili istinu. Oni su to želeli i čuli je. Ali, pitanje je bilo, kako su je čuli? Jesu li je čuli da s njom grade ili je to bilo sa stavom koji su imali mnogi Grci – kao temu za raspravu i teoretisanje? Očigledno je da je obilna Reč istine bila slušana na akademski način, rađe nego za praktičan bolji rad, jer Bog je zahtevao da izmene um u vezi toga. Ako je ovo Reč Božija, što ona zaista jeste, onda mora biti poslušana. Ne izvršenje poslušnosti bi donelo sud. Kada su stražari svetoga Hrama uhvaćeni na spavanju, bili su bijeni, a njihove haljine

spaljene. Šta će Gospod uraditi onima koji su se u ovom dobu odmarali za vreme njihove straže?

“*Doći ću kao lopov.*” Antički Sard je bio konstantno mrcvaren napadima od bandita koji su nasrtali sa planina i pljačkali ljude. Oni su veoma dobro znali šta znači kad Duh govori da je dolazak Gospodnji kao dolazak lopova. Budnost i spremnost će jedino biti dovoljni da se bude spreman za Njegov dolazak. Dakle, mi znamo da je ovo poruka lažnoj lozi, jer će dolazak Gospodnji biti kao što je bio u danima Noje. Osmoro spašenih su bili veoma svesni dolazećeg potopa, a budući svesni bili su pripremljeni i spašeni. Ali bezbožni svet je bio uništen. I ako su svakodnevno bili u kontaktu sa pravednima, slušajući istinu, oni su je odstranili dok nije postalo suviše kasno. Ovi potpuno telesni ljudi u antičkom periodu tipiziraju danas nominalne Hrišćane čiji životi su puni zemaljskih stvari i u njima uživaju takvom merom da nemaju želju za duhovnim, a uopšte toga nisu svesni, i nisu pripremljeni za Njegov dolazak.

POHVALA

Otkrivenje 3,4, “*Ipak imaš nekoliko osoba u Sardu koje nisu onečistili svoje haljine. One će Me pratiti u belim haljinama; jer su dostojni.*”

Naravno reč ‘osobe’ znači ‘ljudi’ kao što se kaže u Delima 1:15, što se odnosi na one u gornjoj sobi, “broj osoba tamo je bio oko sto dvadeset.” Ali što se mene tiče ovo ide mnogo dalje samo od označavanja ljudi; ovo iznosi tu istinu koja je iznesena u svakom dobu i koja nam je rečena od našeg Gospoda s jakim naglaskom. To je ovo: crkveni sistem ovih doba je načinjen od dve loze, istinite i lažne. Bog ih je u Svojoj suverenoj volji sastavio zajedno, nazivajući ih crkva. Vidite kako ih je On u ovom dobu ukorio govoreći, “crkvi koja je” – a ne “crkvama” u Sardu, – već ih objedinjava – “crkva koja je”... “Znam tvoja dela... mrtav si... tvoja dela su neispunjena...” I onda On ide dalje – “Imaš (ova crkva u Sardu) nekolicinu ljudi koji su u redu, koji nisu u pogrešnim stvarima kao većina. Ovi hodaju u čistim haljinama i dostojni su Mene.” Dakle, ovi ljudi koji su bili istiniti sveci Božiji hodali su “ugađajući Gospodu.” Njihove haljine su bile čiste. Vidite, u tim danima haljine su se vukle po putu kupeći prljavštinu i nečistoću. Ali ovi su pazili kako hodaju i nisu bili korumpirani od sveta. Oni su

bili u Duhu i hodali su po Duhu. Oni su bili sveti i bez mane pred Njim. Tako oni su ispunili svoju svrhu kao što Efežanima 1:4 kaže da je svrha Božija za nas, “da budemo sveti i bez mane pred Njim.”

Dakle, iz ovog stiha koji pokazuje da su Božiji izabranici “nekoliko osoba,” možete jasno videti šta smo učili u ovom dobu. Ono je bilo haotično. Bilo je NEISPUNJENO. Ovo doba je bilo podeljeno na mnoštvo puteva, i Bog ih je prekorio skoro sve. Tako je bilo slabo, bolešljivo i spremno da umre. To nije bilo slavno doba kao što to telesnog uma nastrojeni Protestantski istoričari pokušavaju prikazati. I samo jedan pogled na to drvo i odmah se primećuje da je ono izjedeno, upropašteno, ogoljenog lišća i nepodesno za plodove sem za neke deformisane i crvljive plodove koji su s njega padali na zemlju. Ali, sačekajte trenutak! Pogledajte izbliza. Tamo na vrhu, u sunčevoj svetlosti, su bili neki ‘pravi plodovi’ – ‘Nekoliko Osoba’ – savršeni u Njemu jer su bili rođeni od Njega, ispunjeni sa Njim i hodajući sa Njim u Njegovoj Reči.

Hvala Bogu za “tih nekoliko.”

“I oni će hodati sa Mnom.” To je ono što Bog kaže da će im darovati za njihovo čestito hodanje. To je deo njihovog nasleđa koje je On rezervisao njima. Ako budu voljni hodati s njim kroz težak rad i životne zamke i biti Njemu na čast, On je imao nameru da ih nagradi. On ne zaboravlja naša dela ljubavi. Bog će nam uvek uzvratiti za naše napore da mu ugodimo. Da, oni su hodali kroz svet ali nisu bili učesnici u njemu. Oni nisu dopustili da ih svetski sistem nadvlada. Kada su se čuvena imena iz toga doba predala veštom nagovaranju države i prihvatili političko mišljenje radije nego duhovno mišljenje, i kada su bili na svom putu nazad u svet, ovih nekoliko je stajalo za Reč Božiju, i time poštujući Gospoda. Dakle, On će njih zauzvrat poštovati. Jer oni će hodati sa Njim u belom. Oni su sebe poistovetili sa Njim na zemlji, a sada On će poistovetiti Sebe sa njima u Novom Jerusalimu. I kako će divna biti ta prepoznatljivost! To me čini radosnim a ipak to mi izaziva i suze kada pomislim na Njegovo poniženje, jer primetićete da On nije obučen u neku drugačiju boju od svetih, kao što bi to činili zemaljske vođe. Ne, jer oni su kao On; a On je kao oni. Oni su kao On, kao što je i Jovan rekao; “videćemo Ga onakvog kakav On jeste.”

“Jer su dostojni.” Da li shvatate Ko ovo govori? To je Isus, Koji je Sam dostojan. On je jedini Koji je najavljen kao dostojan da uzme knjigu iz ruke Onoga Koji sedi na prestolu. A sada Ovaj, Jedini

dostojan govori Svojim svetima, “Vi ste dostojni.” Ovde je On, Jedini Koji je dostojan da sudi, (i zaista sav sud je predat Njemu,) i zato On kaže, “Vi ste dostojni.” Ove reči su zapanjujuće isto kao i reči u Rimljanima 8:33, “Bog kaže ja sam pravedan.” (Wej prevod.) Tamo u belom svetlu Božije pravednosti, čuje se ugodan Isusov glas dok govori, “Ovi su Moji. Oni su pravedni. Oni dostojni. Oni će hodati sa Mnom u belini.”

OBEĆANJE POBEDNIKU

Otkrivenje 3:5, “*Ko pobedi obući će bele haljine i neće izbrisati njegovo ime iz Knjige Života i priznaću njegovo ime pred Svojim Ocem i pred Njegovim svetim anđelima.*”

“*Onaj koji pobedi, obućiće bele haljine.*” Ovo je ustvari ponavljanje četvrtog stiha, u kome se govori o onima koji nisu uprljali svoje haljine. Mi smo godinama ranije koristili izreku koja je bez sumnje uzeta iz ovog stiha. A to je bila, “Čuvaj svoje haljine čiste.” Što je značilo: nemojte biti uvučeni u sporne stvari; ostali će biti uvučeni i vi možete biti iskušani u tome da budete uvučeni, ili će neki čak pokušati da vas uvuku; ali ostanite čisti od svega toga držeći vaš pravac podalje odlatle. Dakle, Bog će nagraditi one koji slede ovaj savet. Oni će biti obučeni u belo isto kao što je i On obučen u belo. Petar, Jakov i Jovan su Ga videli na Gori Preobraženja a Njegove haljine su bile bele kao svetlost. Tako će sveti biti obučeni. Njihove haljine će se sijati belinom.

Vi znate da živimo u zadnjem vremenu. U ovom dobu će se crkve udružiti. A pošto one već sada kontrolišu svetsku politiku, one će uskoro kontrolisati i svetske finansije. Pa, ako ne budete pripadali svetskoj organizaciji crkava, nećete biti u stanju da kupite ili da prodate. Vi ćete sve izgubiti. Oni koji stoje istinito sa Bogom i drže svoje haljine čistim od prljavštine ovog ‘svetskog sistema’ crkvenih zakona biće i fizički uskraćeni. Tu će njima biti veliko iskušenje da se predaju. Propovednici će se predati sa izgovorom da će služiti Bogu unutar toga polja antihristovog zverskog sistema. Oni će se predati laskanju i nagovaranju hijerarhije. A ljudi će slediti ove lažne pastire pravo u klanicu. Ali, na sudu svi će oni biti nađeni goli. Njima neće biti date ove bele haljine; a niti će oni hodati sa Njim. Vi ne možete hodati sa šarenim svetskim haljinama, držeći se rukama za đavola ovde, a

onda očekivati da budete sa Bogom. Vreme je da se ustane i da se čuje Božiji glas kako viče, “Izađi iz nje (organizovane religije) narode Moj, da ne budete učesnici u njenim gresima, i da ne primite od njenog pomora. Amen. Bog govori. Klonite se religija ovog sveta kao što izbegavate pomor. Napustite hodaње sa svetom i načinite svoje haljine belim pokajanjem i krvlju Jagnjetovom. Ali učinite to sada, jer sutra će možda biti suviše kasno.

“*Pobedniku sigurno neću izbrisati njegovo ime iz Jagnjetove Knjige Života.*” Još jednom dolazimo do najtežeg dela Reči. Ovaj stih na koga se površno obaziralo biće upotrebljen i od Armenijaca i od Kalvinista s namerom da to bude podesno njihovoj svrsi. Armenijanci će izjaviti da ovaj stih ustvari ukida Jov. 6:37-44, “Sve koje mi otac daje, doći će k Meni; a ko dođe k Meni sigurno ga neću izbaciti napolje. Jer ne sidoh s neba da vršim Svoju volju nego volju Onoga Koji Me posla, i da nikoga od onih koje mi dade ne izgubim, već da ga uskrsnem u poslednji dan. Jevreji su međutim mrmljali protiv Njega što je rekao: Ja sam hleb koji je sišao s neba. Zar nije ovo, pitali su, Josipov sin kome poznajemo oca i majku? Kako onda On može reći: Ja sam sišao s neba? Ne mrmljajte među sobom!” - odvrati im Isus. Niko ne može doći k Meni ako ga ne privuče Otac Koji Me posla. I Ja ću ga uskrsnuti u poslednji dan.” Armenijanizam čini volju Očevu, ne suverenom svrhom već svojevoljnom željom dok On čeka da vidi šta će ljudi učiniti sa Njegovim dobrim i milostivim darovima, pa čak i sa večnim životom.

Kalvinisti to tako ne vide. Oni u ovom stihu vide jaku utehu datu napaćenim, i opterećenim svecima (misleći) da nije važno kako su zla vremena, kako strašno proganjanje, zato što je samo jedan pobednik; “onaj ko veruje da Isus jeste Hrist,” njegovo ime neće biti izbrisano iz te knjige. Neki takođe kažu da ova ‘knjiga života’ nije ‘jagnjetova knjiga života.’ Ali kao i obično, kada se neko površno odnosi na neki stih, on ima površno razumevanje.

Mogućnost uklanjanja imena iz Božijih zabeleški zaslužuje više nego površinsku studiju, jer do sada većina učenika su zaključili da Bog upisuje imena onih koji su nanovorođeni u Jagnjetovu Knjigu Života u vreme njihovog novog rođenja; a ako zbog nekog razloga to ime mora biti uklonjeno, prostor u zapisniku će jednostavno biti prazan kao što je bio pre nego što je ime bilo tamo postavljeno. *Ovo je sto posto suprotno onome što Reč uistinu uči.*

Na samom početku našeg proučavanja, neka se zna da nema NI JEDNOG Biblijskog teksta koji govori da Bog u sadašnjem vremenu sastavlja spisak imena. Ovo sve je bilo učinjeno pre postanka sveta, kao što ćemo na to ubrzo ukazati. Takođe, nije pitanje u tome da jednostavno priključimo sebe tim dvema grupama ljudi, obema koje imaju priliku da prime večni život, gde ga jedna grupa prima i ima svoja imena stavljena u spisak dok drugi koji odbijaju nemaju na taj način postavljena imena. Mi ćemo ustvari pokazati po Pismu da će to mnoštvo onih koji čak nisu bili nanovorođeni ići u život večni. Koliko god ovo čudno može zvučati, to je zasigurno istina. Mi ćemo takođe pokazati da postoji grupa ljudi čija imena pošto su postavljena u taj spisak pre postanka sveta, NE MOGU NI POD KOJIM OKOLNOSTIMA BITI UKLONJENA; ali ćemo takođe pokazati da postoji jedna grupa čija IMENA SU BILA NA SPISKU PRE POSTANKA SVETA I DA ĆE BITI UKLONJENA ODATLE.

Da, počecemo sa time da nema osnove za tvrdnju da 'Jagnjetova Knjiga Života' nije isto što i 'Knjiga Života.' Knjiga Života bi mogla biti nazvana Jagnjetova Knjiga Života, ili Hristova Knjiga Života, ili čak Vaša Knjiga i Knjiga Živih. Samo su imena napisana u njoj. U Otkrivenju 13:8, "I pokloniće joj se (zveri) svi stanovnici zemlje, svaki čije ime od postanka sveta ne stoji upisano u Knjizi Života zaklanog Jagnjeta od postanka sveta. A u Otkrivenju 17:8, "Zver koju si video, bila je i nije, i izaćiće iz bezdana i otići u propast; i koji stanuju na zemlji, kojima *imena* nisu zapisana u knjizi života *od utemeljenja sveta*, začudiće se, kad vide zver, koja je bila, i koja nije, i opet će doći." A u Otk. 20:12-15, "I video sam mrtvace, velike i male, gde stoje pred prestolom i knjige su se otvorile; i otvorila se druga knjiga, koja je Knjiga Života. I mrtvaci su bili suđeni po tome što piše u knjigama, po svojim delima. I more je dalo svoje mrtvace, koji su bili u njemu i smrt i had dali su mrtve koji su bili u njima i bili su suđeni svaki po svojim delima. I smrt i had su bili bačeni u ognjeno jezero. To je druga smrt, ognjeno jezero. I ko god se nije našao zapisan u Knjizi Života, bio je bačen u ognjeno jezero." Vi možete videti da i ako su ovde i druge knjige bile spomenute, da se uvek govori samo o JEDNOJ knjizi koja sadrži imena. U Otkrivenju ona je nazvana 'Jagnjetova Knjiga Života', ili 'Knjiga Života.'

Dakle, pogledajmo gde je ova knjiga smeštena? U Luci 10:17-24, "Vratiše se veselo sedamdesetorica, te rekoše: Gospode, čak nam se i

demoni pokoravaju u Tvoje Ime. On im reče: Gledao sam Sotonu kako pade sa neba, kao munja. Evo, dao sam vam vlast da stojete na zmije i škorpije i na svaku silu neprijatelja, i ništa vam neće nauditi; ali se ne radujte tome, što vam se pokoravaju duhovi, nego se radujte tome što su vaša imena zapisana u nebesima. U taj trenutak obradovao se Isus u Duhu i rekao: hvalim Te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si to sakrio od mudrih i razumnih, a otkrio si ih deci. Da, Oče, jer je tako Tebi bilo ugodno. Sve je Meni predao Moj Otac i niko nezna Ko je Sin osim Oca; i Ko je Otac osim Sina i onome kome ga Sin hoće objaviti. I okrenuvši se učenicima nasamo reče: Blažene su oči koje vide što vi vidite! Jer vam kažem, mnogi proroci i moći kraljevi želeli su videti što vi vidite, i nisu videli, i čuti što vi čujete i nisu čuli.” Knjiga Života je definitivno postavljena na nebu, i pojaviće se na velikom Belom Sudskom Prestolu. U ovim stihovima Isus je rekao da su njihova IMENA zapisana u nebu. Ona su bila zapisana u Knjizi Života, jer to je mesto gde su imena postavljena. Isus je govorio sedamdesetorici (stih 17) ali On je takođe govorio dvanaestorici (stih 23). Svi ovi su bili radosni jer su im se đavoli pokoravali u Isusovom Imenu. Ali, Hristov odgovor je bio, “Nemojte se radovati što vam se duhovi pokoravaju, već se radujte zato što su vaša imena zapisana u nebu (Knjizi Života).” Zapazite ovde da je i Juda bio jedan od onih koji su isterivali đavole u Isusovom Imenu, ali mi znamo da je on bio đavo, sin propasti. Jovanu 6:70-71, “Isus im odgovori, ne izabrah li Ja sebi vas dvanaesticu, a ipak jedan je od vas đavo? On je govorio je o Judi Iskariotu, sinu Šimuna: jer ga je on, jedan od dvanaestorice, imao izdati.” Jovanu 17:12, “Dok sam bio s njima, Ja sam ih očuvao u Tvome Imenu koje si mi dao; i sačuvao sam ih, te nijedan od njih ne pogibe, osim sina propasti, da se ispuni Pismo.” U Jovan 13:10-11, 18, “Isus mu reče: onaj koji je okupan, nema potrebe da se pere, osim nogu, jer je sav čist; i vi ste čisti, ali ne svi. Jer je znao onoga, koji će ga izdati; zato je rekao: Niste svi čisti. Ne govorim o svima vama, jer znam koje sam Sebi izabrao; ali da se ispuni Pismo: Onaj koji jede Moj hleb, podiže svoju petu na me.” A sada, ukoliko jezik uopšte nešto znači moramo priznati da je i Juda bio izabran od strane Isusa kao što vidimo u (Jovanu 13:18), a ipak on nije bio čist. (Jovan 13:10-11). *Ali i Juda je takođe bio dat Isusu od Oca.* Jovan 17:12. (Napomenimo ovde da je “izabiranje” i davanje tačno paralela kao u ilustraciji Mojsija i Faraona, Jakova i Isava, jer iako su Faraon i Isav bili obojica unapred znani, oni su bili predodređeni za srdžbu, dok

je Mojsijev i Jakovljevi završetak bio Proslavljanje. I. Petrova 2:8-9 pokazuje obe strane i bezbožne i izabrane “koji se spotiču o Reč, jer su neposlušni, *na šta su i određeni*. Ali vi ste izabrani rod.”) Juda je bio ubrojen među dvanaesticu i stvarno je imao udela sa njima u službi koja je prethodila Pentakostu. Dela ap. 1:16-17, “Ljudi, Braćo, moralo se ispuniti ono Pismo koje je Sveti Duh rekao unapred ustima Davida za Judu, koji je bio predvodnik onih koji su uhvatili Isusa: *jer se brojao među nas, i primio u deo ovu službu*.” Deo koji je Juda dobio među dvanaesticom a koji je zatim izgubio nije bio manji od službe ostale jedanaestice, a niti je to bila đavolska strana službe ubačena među službe ostalih. Dela 1:25 “Da primi u deo ovu službu i apostolstvo, iz kojeg je ispao Juda da ide na svoje mesto.” Juda, đavo, je izgubio od Boga mu datu službu Svetoga Duha, i ubio se i otišao NA SVOJE VLASTITO MESTO. *Njegovo ime je čak bilo u Knjizi Života. Ali je njegovo ime izbrisano*.

Dakle, pre nego što razmotrimo ovu misao o Judi, vratimo se nazad u Stari Zavet i vidimo gde je Bog uradio istu stvar. U knjizi Postanka (I. Moj.) 35:23-26, Jakov je imao dvanaest sinova, a imena su im bila: Ruvim, Simeon, Levi, Juda, Ishar, Zavulon; Josip i Venjamin; Dan i Naftalim; Gad i Asir. Potomci ovih dvanaest sinova postali su dvanaest plemena Izraelovih sa očekivanjem da Josip nije imao pleme koje je po njemu nazvano, jer po Božijem providenju trebalo je postojati trinaest plemena, i Josipovoj dvojici sinova je bila data ta čast da počnu trinaesto. Naravno, vi znate, da je ovo bilo neophodno pošto je Levi bio odvojen za Boga kao sveštenstvo. I tako, kada je Izrael napustio Egipat i kada im je Bog dao šator u pustinji, nalazimo Levijevo pleme kako služi ovim ostalim dvanaest plemenima; Ruvimu, Simeonu, Isakaru, Judi, Zavulun, Venjaminu, Danu, Naftalim, Gadu, Asiru, Efrajimu i Manasiji. Mi nalazimo da su tako navedeni u Knjizi Brojeva (IV. Moj) 10:11-28. Tamo se ne spominju Josip i Levi. Ali, ako pogledamo u Otkrivenje 7:4-8, gde kaže “tamo su bili zapečaćeni njih stočetdeset i četiri hiljade iz SVIH plemena Izraelovih,” a tamo su ova plemena: Juda, Ruvim, Gad, Asir, Naftalim, Manasija, Simeun, Levi, Isakar, Zavulon, Josip i Venjamin. Mi smo ponovo sa dvanaest plemena, a Levi i Josip su među njima, ali Dan i Efrajim nedostaju.

Dakle, nameće se pitanje, zašto su ova dva plemena izbrisana? Odgovor nalazimo u Ponovljenom zakonu (V. Moj.) 29:16-20, “Sami znate kako ste boravili u zemlji Egipatskoj i kako smo prošli posred

naroda kroz koje ste morali proći. Videli ste njihove gadove, njihove likove od drveta i kamena, srebra i zlata, što ih imaju. Neka ne bude među vama čoveka ni žene, roda ni plemena, kojemu bi se srce danas odvratilo od Gospoda, Boga našega, pa da ide iskazivati štovanje Bogovima onih naroda. Neka ne bude među vama korena koji rađa otrovom i pelinom. Neka se niko, čuvši reči ovog prokletstva, ne nada blagoslovu kazujući u svom srcu: Biće mi dobro ako proživim i po prohtevima srca moga, pa i da dodam pijanstvo žeđi. Takvome neće Gospod nikada oprostiti, nego će se gnev i ljubomora Gospodnja izliti na tog čoveka, tako da će se sve prokletstvo zapisano u ovoj knjizi na njega oboriti, te će Gospod izbrisati ime njegovo pod nebom. Prema svim prokletstvima ovog Saveza, zapisanim u knjizi ovoga Zakona, Gospod će ga odstraniti, na njegovu propast, od svih plemena Izraelskih.” U ovome je izgovoreno prokletstvo protiv idolopoklonstva, ili duhovne preljube. Pleme koje se okrenulo idolopoklonstvu trebalo mu je ime izbrisati. A istorija dva plemena čija su imena bila izbrisana zbog idolopoklonstva su našena u knjizi I. Kraljevi 12:25-30, “Jerovoam sazida Sihem na gori Jefremovoj i naseli se u njemu; posle otide odande i sazida Fanuil. Jerovoam reče u svom srcu: Sada bi se kraljevstvo moglo vratiti domu Davidovu. Ako ovaj narod bude išao u Dom Gospodnji u Jerusalim da prinosi žrtve, srce će se naroda vratiti svome gospodaru Rovoamu, kralju Judejskom, a mene će ubiti. Pošto se kralj posavetovao, načini dva zlatna teleta i reče narodu: Ne treba više da idete u Jerusalim! Evo, Izraele bogova tvojih koji su te izveli iz zemlje Egipatske. Zatim postavi jedno tele u Vetilju, a drugo smesti u Danu. To bi povod za greh. Tako narod pođe da proslavlja k jednom teletu sve do Dana.” U Osiji 4:17, “Efrajim se pridružio svojim idolima; pustite ga na miru.”

Primate posebno k znanju da je kazna za idolopoklonstvo bila brisanje imena toga plemena ‘ispod neba.’ U Ponovljeni Zakon (V. Moj.) 29:20. Ne kaže se da će oni biti izbrisani ‘u nebu,’ već pod nebom. I to je tačno onako kako i jeste, jer sada Izrael je ponovo u Palestini, a Gospod će skoro zapečatiti njih 144.000. Ali u tom broju Dan i Efrajim nedostaju.

Otkrivenje 7:4-8, “I čuh broj na koje bi udaren pečat: Sto i četrdeset i četiri hiljade od SVIH kolena sinova Izraelovih: od kolena *Judina* dvanaest hiljada pečatom zabeleženih; od kolena *Ruvimova* dvanaest hiljada; od kolena *Gadova* dvanaest hiljada; od kolena *Asirova* dvanaest

hiljada; od kolena *Naftalimova* dvanaest hiljada; od kolena *Manasijina* dvanaest hiljada; od kolena *Simeonova* dvanaest hiljada; od kolena *Levijeva* dvanaest hiljada; od kolena *Isaharova* dvanaest hiljada; od kolena *Zavulonova* dvanaest hiljada; od kolena *Josifova* dvanaest hiljada; od kolena *Venjaminova* dvanaest hiljada pečatom zapečaćenih.” (Primitite, Dan i Efrajim nedostaju). Dakle, sa ovim pogledajmo Daniela 12:1, koji upućuje na ovih 144.000 zapečaćenih u vreme šestog pečata i vremena Velikih Nevolja ili Jakovljeve nevolje. “U ono će vreme ustati Mihajlo, veliki knez koji štiti sinove tvoga naroda. Biće to vreme teskobe kakve ne beše od kako je ljudi pa do tog vremena. *I u ono vreme tvoj će se narod spasiti svaki KOJI SE NAĐU ZAPISANI U KNJIZI.*”

Međutim, posle ovog perioda patnje (u vremenu Milenijuma, Hiljadugodišnjeg Kraljevstva), kao što je to viđeno u Jezekilju 48:1-8, i 22-29, mi vidimo ponovo plemena nazad po Božijem poredku. Ali, od vremena kada su Efraim i Dan pridružili sebe idolima, umrli su, i ta dva plemena više nisu priznata. Dakle, ja uviđam da od uništenja Jerusalima, da su sve zabeleške o plemenima izgubljene, tako da niko ne može sa sigurnošću reći iz kojeg plemena je, ALI BOG ZNA. Veliki Bog koji vraća Izrael nazad u Palestinu zna tačno iz kojeg plemena je svaki istinski Izraelac, a od svih 144.000 tamo sakupljenih Dan i Efraim će nedostajati.

Ovde su plemena Izraelova. Jezekilj 48:1-8 i 22-29, “Evo imena plemena. Od severnog kraja uz put iz Etlona do Emata, Asarenan, granica Damaštanska, severno prema Ematu, od istoka do zapada: *Dan*, jedno pleme. Uz granicu Danovu, od istoka do zapada: *Asir*, jedno pleme. Uz granicu Asirovu, od istoka do zapada: *Neftalim*, jedno pleme. Uz granicu Neftalimovu, od istoka do zapada: *Manasija*, jedno pleme. Uz granicu Manasijinu, od istoka do zapada: *Jefrem*, jedno pleme. Uz granicu Jefremovu, od istoka do zapada: *Ruvim*, jedno pleme. Uz granicu Ruvimovu, od istoka do zapada: *Juda*, jedno pleme. Uz granicu Judinu, od istoka do zapada, itd. Tako ono što pripada Knezu biće prostor koji ide od svojine *Levita* i od svojine grada; ono što bude između granice Jude i granice *Venjaminove*, pripadaće KNEZU. Evo i drugih plemena. Od istoka do zapada: *Venjamin*, jedno pleme. Uz granicu Venjaminovu, od istoka do zapada: *Simeon*, jedno pleme. Uz granicu Simeonovu, od istoka do zapada: *Isahar*, jedno pleme. Uz granicu Isaharovu, od istoka do zapada: *Zavulon*, jedno pleme. Uz

granicu Zavulonovu, od istoka do zapada: *Gad*, jedno pleme. Uz granicu Gadovu, na jug granica će ići od Tamara do vode Merive na Kadis, do potoka koji teče u veliko more.”

Druga ilustracija koju bi mi mogli uzeti je priča o Izraelcima kada su napustili Egipat i pošli u zemlju Hanansku. *Božija svrha je bila u to doba da Izrael izvede NAPOLJE, i da ih uvede UNUTRA, u kraj gde bi Mu oni mogli služiti.* I tako, kada su oni napustili Egipat, SVI su izašli pod krvlju žrtvenog jagnjeta; SVI su prošli kroz vodu krštenja u Crvenom moru; SVI su se radovali moćnim čudesima; SVI su jeli manju; SVI su pili iz stene; i toliko daleko što se tiče očito vidljivih blagoslova i manifestacija, SVI oni su učestvovali na isti način. Ali, kada su oni došli u Moav, svi oni koji su se pridružili gozbi Baal-Peora su umrli. Njihova mrtva tela su pala u pustinji, jer su oni tamo odbacili Reč Božiju i okrenuli se od Nje. Dakle, to je ono o čemu govore Jevreji 6:1-9, ono što je izloženo toliko pažljivo u Pergamskom dobu. *Vi ne možete ići samo sa jednim delom Reči, već morate uzeti CELU REČ.* Postoje ljudi za koje se čini da su uključeni u Božije stvari skoro sto posto. Oni su kao Juda. Niko sem Isusa nije tačno znao kakva vrsta čoveka je bio Juda. A onda, došao je dan kada je Juda učinio tačno ono što je Izrael učinio u Baal Perou. On je odlučio da se udruži sa silom lažne loze – da uđe u finansijsko, političku organizaciju anti Reči, to jest antihristove religije, tako da je on to i učinio. On je bio obmanut! Ostalih jedanaest nisu. Oni nisu mogli biti, jer su oni bili od izabranih. I tako, kada je Juda otišao i izdao Gospoda, njegovo ime je bilo uklonjeno iz Knjige Života. (Otk. 22:19).

Dakle, siguran sam da ste zapazili da oni čija imena su bila u Knjizi Života, da su bili deo religioznoga reda toga dana, koji se okupio oko istinskog Boga i slavio Ga, i ako nisu slavili po Istini (Reči.) Kao Juda, oni nisu išli celim putem. Vidite kako je Juda bio izabran od Boga. Njemu je bila predstavljena istina. On je delio znanje o tajnama. On je imao službu u sili koja mu je bila darovana tako da je on lečio bolesne i izgonio đavole u Isusovo ime. Ali kada je došlo vreme obračuna, on se prodao za zlato i političku moć. On nije otišao gore na Pentakost da primi Božijeg Duha. On je bio lišen Duha. Nemojte napraviti grešku oko toga, osoba koja je istinski krštena Svetim Duhom u Telo Hristovo primajući puninu Duha, biće u REČI CELIM PUTEM. To je dokaz krštenja Duhom Svetim. Juda je izneverio. I mnogi su izneverili upravo

tako. A kada su izneverili da žive po Reči, njihova imena su izbrisana iz Knjige Života.

S ciljem da dalje razjasnim ovo uklanjanje imena iz Knjige Života, trebamo proširiti naše misli o Izraelu u Mojsijevim danima. U knjizi Izlaska (II. Moj.) 32:30-34, “Sutradan Mojsije reče narodu: Veliki ste greh učinili. Idem ja sada gore ka Gospodu. Možda za vaš greh oprostjenje pribavim. Mojsije se vrati Gospodu pa reče: Jao! Narod onaj težak je greh počinio napravivši sebi Boga od zlata. Ipak im taj greh oprosti... Ako nećeš, onda i mene izbriši iz svoje knjige koju si napisao. Nato Gospod odgovori Mojsiju: *Onoga koji je protiv mene sagrešio, izbrišaću iz svoje knjige*, nego idi sad! Povedi narod kamo sam ti rekao. Anđeo će moj pred tobom ići. Ali u dan kad ih pohodim, zbog njihova ću ih greha kazniti. Udari Gospod po narodu pomorom zbog teleta što im ga Aron načini.”

Više je nego očigledno da su *imena* bila, a i biće uklonjena iz Knjige Života. Na ovom specifičnom mestu to je bilo zbog idolopoklonstva, isto kao kada su Dan i Efraim izgubili svoja plemenska prava zbog slavljenja zlatnog teleta. Svi koji su slavili idole imena su im bila uklonjena iz Knjige Života.

A kada je Izrael odbio Božije vodstvo Vatrenim Stubom i okrenuo se slavljenju zlatnog teleta, njihova imena su bila uklonjena iz Knjige Života. Izlazak (II Moj.) 32:33, “Onoga koji je protiv mene sagrešio, izbrišaću iz Svoje knjige.” Ako takvo priklanjanje idolima zahteva kaznu uklanjanja imena iz Knjige Života, onda bi zasigurno odbacivanja Isusa Hrista kao Mesije od strane Izraela, zahtevalo isto tako strogu kaznu. I to je tačno tako. U Psalmu 69.-om koji govori o Isusovom poniženju u stihovima od 21-28, kaže se, “Dali su mi žuč da jedem, i u Mojjoj žeđi napojili su Me octom. Neka njihov sto postane zamka njima, i njihovo blagostanje mreža! Njihove oči neka potamne tako da ne vide, i neka stalno drhte njihova bedra. Izlij na njih Svoju srdžbu i žar Tvoga gneva neka ih dosegne. Neka njihovo prebivalište ostane pusto, da nema nikoga ko bi boravio u njihovim šatorima. Jer progone Onoga, koga si Ti udario i govore u bolu Onoga Koga si Ti ranio. Dodaj bezakonje na njihovo bezakonje i neka ne uđu u Tvoju pravdu. *Neka budu izbrisani iz Knjige Života i ne budu upisani sa pravednicima.*” Kada su Jevreji odbacili Isusa, desilo se doslovno okretanje Boga od Jevreja k Paganima. Delima 13:46-48, “A Pavle i Varnava, ohrabрили su se i rekli: vama je trebalo najpre objaviti Reč

Božiju; ali budući da je vi odbacujete i sami sebe sudite da niste dostojni večnog života, evo, okrećemo se Paganima. Jer tako nam je Gospod zapovedio: Postavio sam Te za svetlo narodima da budeš Moje spasenje sve do kraja zemlje. A kada su to čuli Pagani, obradovali su se i slavili Reč Gospodnju; i verovali su oni koji su bili određeni za večni život.”

Ovo nije sugestija da više neće biti imena iz plemena Izraelovih koja će ostati u Knjizi Života, jer mnogi od ovih (ali ne većina) kroz princip odabiranja će biti u Paganskom crkvenom dobu, i doći će u telo Isusa Hrista, pokazujući da su njihova imena zaista ostala u Knjizi Života. Takođe, kao što ćemo pokazati prema petom pečatu, mnoštvu pobijenih Jevreja biće date bele haljine i večni život od Gospoda. Takođe 144.000 njih biće zapečaćeni prilikom Njegovog dolaska, dokazujući da ni njihova imena takođe nisu bila izbrisana. Ali to je najpreciznije izloženo u Psalmu 69.-om, da su to grešni i nepravedni odbacili Hrista i uništavali njegove ljude, zato su njihova imena bila uklonjena.

Pošto je Izrel (Božiji izabrani narod), većinom izgubio kaznom pravo na Knjigu Života odbacujući Isusa, tako će većina Paganske crkve takođe doći pod osudu a ishod toga je da će im imena biti uklonjena iz Knjige Života, zato što su odbacili Reč, i tako ušli u svetski ekumenski pokret, što je lik podignut zveri.

Postoji još jedna tačka, koja se ovde može uočiti. Na velikom Belom Prestolu suda, ljudi će biti razdvajani. Knjiga Života će biti otvorena i druge knjige će biti otvorene. U Matej 25:31-46, “A kad dođe Sin čovečiji u Svojoj slavi i svi anđeli sa Njim, tada će sestiti na presto Svoje slave; i pred Njim će se skupiti svi narodi; i On će odvojiti jedne od drugih, kao što pastir odvaja ovce od jaraca. I postaviće ovce sebi sa desne strane, a jarce s leve. Tada će reći Kralj onima s desne strane: dođite, blagoslovljeni Oca Mojega, nasledite kraljevstvo, koje je pripremljeno za vas, od postanka sveta; jer Sam bio gladan i dali ste Mi da jedem; bio Sam žedan i dali ste Mi da pijem; bio Sam stranac i primili ste Me; bio sam go i obukli ste Me; bio Sam bolestan i obišli ste Me; bio sam u zatvoru i posetili ste Me. Tada će Mu odgovoriti pravednici: Gospode, kada smo Te videli gladna i nahranili Te, ili žedna i napojismo Te? I kada smo Te videli kao stranca i primili Te, ili gola i obukli Te? I kada smo Te videli bolesna ili u zatvoru i obišli Te? *I Kralj će im odgovoriti: zaista, kažem vam, kada ste to učinili jednome*

od ove moje najmanje braće, Meni ste učinili. Tada će reći onima sa leve strane: idite od Mene, prokleti, u večnu vatru, koja je pripremljena đavolu i njegovim anđelima; jer Sam bio gladan i niste mi dali da jedem; žedan Sam bio i niste me napojili; stranac Sam bio, i niste Me primili; go Sam bio, i niste Me obukli; bolestan Sam bio i u zatvoru, i niste Me obišli. Tada će oni odgovoriti: Gospode, kada smo Te videli gladna i žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u zatvoru i nismo Te poslužili? Tada će im On odgovoriti: zaista, kažem vam: ako niste učinili jednom od Mojih najmanjih, to niste učinili Meni. I ovi će otići u večne muke, a pravednici u večni život.”

Otk. 20:11-15, “I video sam veliki Beli Presto i Onoga Koji je sedeo na njemu, od čijeg je lica bežala i zemlja i nebo i mesta im se nije našlo. I video sam mrtvace, velike i male, gde stoje pred prestolom i knjige su se otvorile; i otvorila se druga Knjiga, koja je Knjiga Života. I mrtvaci su bili suđeni po onome što piše u knjigama, po svojim delima. I more je dalo svoje mrtvace, koji su bili u njemu i smrt i had bili su bačeni u ognjeno jezero. I ko se nije našao zapisan u Knjizi Života, bio je bačen u ognjeno jezero.” Tamo na tom sudu biće i pravedni i nepravedni. Ovde je tako rečeno. OVI PRAVEDNICI NEĆE BITI NEVESTA JER NEVESTA SEDI SA NJIM NA SUDU. I Kor. 6:2-3, “Zar ne znate da će sveti suditi svetu? Pa ako ćete vi suditi svetu, zar niste dostojni suditi u sitnicama? Ne znate li da ćemo suditi anđelima? Koliko više onda svakodnevnim stvarima ovog života.” Otk. 3:21, “Pobedniku ću dati da sedne sa mnom na Moj presto, kao što i Ja pobedih i sedoh sa Svojim Ocem na Njegov presto.” Vidite, nevesta je sa Njim na prestolu. A pošto će ona suditi svetu ona treba sa Njim da sedi na sudu. A to je tačno ono što je Danijel video. Dan. 7:9-10, “Ja pogledah dok se postavljahu prestoli. I starešina dana sede. On imaše haljinu belu kao sneg i kosa na glavi Njegovoj beše kao čista vuna; presto Njegov beše kao plamen ognjeni, a točkovi mu kao razgoreo oganj. Reka ognjena tekla je i izvimala ispred Njega. Hiljade hiljada služitelja služahu Mu i deset hiljade hiljada stajahu pred Njim. Sudije sedoš, i knjige se otvoriše.” Vidite, to je ista scena jer hiljade hiljada koje služe Njemu su nevesta, jer ko služi mužu nego žena?

I sada javlja se pitanje, zašto su ovi pravednici na sudu? Nema drugog mesta gde bi se oni mogli pojaviti, jer nema više od dva uskrsnuća, a pošto se oni nisu kvalifikovali za prvo uskrsnuće oni moraju doći u drugom koje je uskrsnuće za sud. Oni koji su se

kvalifikovali za prvo uskrsnuće (nevesta) nisu na sudu. Jovan 5:24, “Zaista, zaista kažem vam, ko sluša Moju Reč i veruje Onome Koji Me posla, ima *večni život* (to je vernik koji je već primio večni život koji on sada ima u svom posjedstvu) i on ne dolazi na sud (ustvari neće mu se suditi, to je ono što se tu istinski kaže), već je prešao iz smrti u život. Ali pazite jako sada, Isus je morao imati još jednu grupu na umu koji će na izvesnom uskrsnuću primiti večni život. Oni će ga primiti u uskrsnuću, JER GA PRETHODNO NISU PRIMILI KAO ČLANOVI NEVESTE. Jovan 5:28-29, “Ne čudite se ovome, dolazi, naime čas kada će SVI *koji poživaju u grobovima* čuti Njegov glas, te izaći iz njih; *oni koji su činili dobro*, na uskrsnuće na život; a *koji su činili zlo*, na uskrsnuće za propast.” Dakle, svi mi znamo da Jovan 5:28-29 NIJE UZNESENJE, jer će samo mrtvi u Hristu ustati iz grobova u to vreme i biti zajedno sa živom nevestom koja je još na zemlji. I. Sol. 4:16-17, “Jer će Sam Gospod s glasnom zapovedi, glasom arhandela i sa Božijom trubom sići s neba i mrtvi u Hristu uskrsnuće najpre; a potom mi živi koji smo preostali, zajedno s njima ćemo se uzdignuti u oblake na susret Gospodu u vazduh; i tako ćemo biti zauvek sa Gospodom.” Ali u Jovanu 5:28-29 se kaže da će SVI ustati *iz grobova*. Ovo je sasvim isto uskrsnuće o kojem se govori u Otk. 20:11-15, gde su MRTVI donešeni pred Gospoda i suđeni *prema njihovim delima*, a svi čija imena nisu bila u Knjizi Života su onda bačeni u ognjeno jezero.

Mi se sada suočavamo s pitanjem, zašto oni trebaju da dobiju večni život na sudu pošto se čini da poslanice ubedljivo ukazuju na to da osoba mora posedovati Hristovog Duha ili će poginuti. Iako to tako izgleda, mi ne smemo obesnažiti Isusove reči, jer On najodlučnije izlaže da postoje neki, koji su nađeni u Knjizi Života koji će primiti večni život *pre* glavnog uskrsnuća ili *posle* njega. Pavle ne izbegava ovu istinu jer on vrlo jasno kaže u Fil. 3:11, “Ne bih li kako postigao uskrsnuće iz mrtvih.” Dakle, ova tvrdnja je veoma neobična. Mi svi znamo da ćemo SVI biti u uskrsnuću bilo da to želimo ili ne. Dakle, svako će uskrsnuti. I zato teško da bi Pavle govorio, “NE BIH LI KAKO postigao uskrsnuće od mrtvih.” Istina te stvari je da on ne govori o uskrsnuću na bilo koji način. Bukvalno kada se ovo čita je, “Ako bih na neki način mogao postići uskrsnuće koje je ‘van uskrsnuća’ mrtvih.” Ovo nije postići glavno ili drugo uskrsnuće o kojem govorimo, već dostići prvo uskrsnuće, za koje je rečeno, “Blagosovljen i svet je onaj koji ima udeo u prvom uskrsnuću, nad njim

druga smrt nema moći, već će oni biti sveštenici Bogu i Hristu i vladace sa Njim hiljadu godina.” Prvo uskrsnuće nema ništa sa drugom smrću. To je na kraju hiljadu godina kada će SVI OSTALI ponovo oživeti iz mrtvih. I u tom danu biće onih koji će primiti večni život, a oni ostali biće zahvaćeni drugom smrću. Dakle, nema potrebe da nagađamo kojima je to u drugom uskrsnuću dat život. Nama je rečeno da im je život dat na osnovu toga što su bili ljubazni i dobri prema “braći.” Oni koji su uskrsnuti i bačeni u ognjeno jezero će biti tako mučeni zbog njihovog lošeg ophođenja prema “braći.” Pošto je ovo Reč Božija, mi je jednostavno prihvatamo. Ovde nema rasprave, već samo jednostavna tvrdnja činjenica.

I da bismo dalje ovo rasvetlili, zapazite posebno reči u Mateju 25:3-46. Tu se ne kaže da pastir bukvalno razdvaja ovce od jaraca, već KAO što pastir razdvaja ovce od jaraca. Dakle, ovo nisu ovce u ovom određenom periodu na (Sudu Belog Prestola). Ovce su u Njegovom toru, one su čule Njegov glas (Reč) i sledile su Ga. ONE VEĆ IMAJU VEČNI ŽIVOT I NE MOGU DOĆI NA SUD. Ali ovi NEMAJU večni život, i oni su na sudu. Njima je *dozvoljeno* da IDU u večni život. Ali na kojoj osnovi oni ulaze u večni život? Sigurno ne sa činjenicom da oni već imaju Njegov život kao što je to slučaj sa nevestom, već ga primaju zato što su bili ljubazni prema Njegovoj braći. Oni nisu Njegova *braća*: jer to bi ih načinilo pridruženim naslednicima sa Isusom. Oni NISU naslednici ničeg drugog osim života. Oni sa Njim ne dele nikakav presto ili nešto slično. NJIHOVA IMENA SU MORALA BITI U KNJIZI ŽIVOTA I NISU BILA UKLONJENA. A radi njihove ljubavi prema narodu Božijem oni su prepoznati i spašeni. Nema sumnje da su oni služili i pomagali deci Božijoj. Možda kao što su Nikodem i Gamaliel stajali za decu u vremenu nevolje.

Ako ovo ima prizvuk “restauracije,” pogledajte pažljivo, ovde grešnici NISU obnovljeni, već su gurnuti u ognjeno jezero. Imena mnogih od ovih, koji su uništeni a imena su im bila u Knjizi Života takođe; ali oni su bili izbrisani zato što su izneverili u poštovanju Božijeg naroda, koji je bio živa manifestovana Reč (živa poslanica) u njihovom danu.

Dakle, budimo ovde potpuno jasni. Ovi nisu narodi koji su suđeni i koji idu u hiljadugodišnje kraljevstvo zato što su štitili i pomagali Jevreje. To je veoma jasno zbog zaključka u ovim stihovima “A ovi (grešni) će otići u večnu kaznu (ognjeno jezero), a pravednici u život

večni.” Nema zapisa o DVA suda gde su grešnici bačeni u ognjeno jezero. Samo zver i lažni prorok su suđeni na kraju perioda patnji. Ne, dakle vidite, ovo je sud na Belom Prestolu i ovi su suđeni prema onome što je napisano u knjigama.

To je drugo uskrsnuće kada su “dušama onih pod oltarom” kao što je to izloženo u petom pečatu (Otk. 6:9-11) date bele haljine, a naravno i večni život, inače ne bi bilo svrhe belim haljinama. “Kad je Jagnje otvorilo peti pečat, videh pod žrtvenikom duše zaklanih zbog Reči Božije, i zbog svedočanstva koje su držali: Oni počеше vikati svom snagom, govoreći, Dokle ćeš, sveti i istiniti, odgađati sud i osvetu naše krvi nad stanovnicima zemlje? Tada je svakome od njih dana bela haljina i rečeno im je da se strpe još malo vremena, dok se ne ispuni broj njihovih sudrugova u službi i njihove braće koji imaju biti ubijeni kao i oni.” A sada, primetite pažljivo da ni jedan od ovih pod oltarom nije bio ubijen zbog Isusovog svedočanstva. Oni nisu bili kao Antipa koji je bio ubijen zbog čvrstog držanja Njegovog imena. Ovi nisu nanovorodeni, sa večnim životom kao svojim posedom. Oni dolaze gore u uskrsnuću i primaju život zbog njihovog stajanja na Reči. I zapazite kako ovi uzvikuju za osvetu. Oni ne mogu biti Nevestin materijal. Nevesta okreće lice i uzvikuje, “Oče oprosti im, oni ne znaju šta rade.” Ovi su Jevreji. Oni to zaista moraju biti, jer su u petom pečatu, a to je u četvrtom pečatu kada je Paganska nevesta otišla u uznesenje. I tako, ovi Jevreji nisu rođeni od Njegovog Duha. Oni čak ni ne veruju da je Isus Mesija. *Ali pošto su oni od Boga bili zaslepljeni radi Pagana*, Bog im je dao večni život na temelju toga jer nisu mogli doći do Njega, ali oni su stvarno bili verni Reči koju su oni znali, i umrli zbog Nje jer je mnoštvo njih bilo ubijeno za vreme Hitlera, Staljina itd., i još će umirati.

To je drugo uskrsnuće u kojem dolaze i pet ludih devica. Zapazite, da su one bile device. One nisu imale Svetog Duha i radi toga su izgubile mogućnost da budu u nevesti, dok je pet mudrih koje su imale ulje postale deo Neveste. Ali ovi ljudi, budući odvojeni, od Boga voljeni ljudi, koji su nastojali da se podlože Reči, prema onome što su znali o Njoj, i pošto su pomagali u delu Gospodnjem, pojaviće se na kraju vremena. Oni će propustiti milenijum, i tako mi sve to možemo videti iz ovih istina koje su mnogo važnije i divnije nego što smo mogli i zamisliti ili verovati.

Svi ovi ljudi su imali svoja imena u Knjizi Života i njihova imena su ostala. Ali čija imena nisu ostala? Imena onih iz svetskog crkvenog sistema koji su se borili protiv Neveste, njihova imena će biti uklonjena. To su ti koji će propasti. Oni će biti bačeni u ognjeno jezero.

A sada učinimo drugi korak, ali pre nego što to uradimo napravimo pregled našeg predmeta do sada. Pre svega mi zasigurno znamo da svrha Božija prebiva u izabiranju. Ta svrha je u Njemu. To je bila Božija svrha da dovede napred ljude, koji su kao On, koji će biti Nevesta Reči. Ona je bila izabrana pre postanka sveta U NJEMU. Ona je bila unapred znana i voljena pre nego što je čak i bila spuštena u doba na zemlji. Ona je bila otkupljena Njegovom krvlju i zato NIKADA neće doći pod osudu. Ona nikada ne može biti na sudu zato što njoj greh ne može biti pripisan. Rim. 4:8, “Blago onom kome Gospod neće uračunati greha!” Ona će zaista biti sa Njim na Njegovom prestolu suda, sudeći svetu, i čak i anđelima. Njeno ime (svakog njenog člana) je zapisano u Jagnjetovu Knjigu Života pre postanka sveta. A drugo, postoji još jedna klasa onih čija su imena takođe u Knjizi Života i oni će se pojaviti u drugom uskrснуću. To je luda devica i pravednici o kojima je govoreno u Mateju 25. U ovoj klasi su takođe oni koji nisu slavili zver i koji nisu bili uvučeni u antihristov sistem već su umrli za svoju veru, pa iako nisu u Nevesti, budući da nisu nanorodeni, oni će ipak doći u drugom uskrснуću i otići u večni život. I treće, postoje Hrišćani na graničnoj liniji, onakvi kakve smo videli među Izraelom kada su izlazili iz Egipta. Ovi su imali svoja imena u Knjizi Života i svoja dela zapisana u knjigama. Pošto su izneverili u poslušnosti Bogu, uništeni su od Duha, iako su među njima bili znaci i čudesa, ipak će njihova imena biti uklonjena iz Knjige Života. Među ovom grupom će biti neki kao što je Juda, koji iako potpuno negirani od Duha, ali pošto su religiozni, imaće manifestacije u svojim životima, i ako u knjigama nisu bili izabrani U NJEMU. Takvi, takođe kao Valam će biti u toj grupi. A četvrti, konačno su oni čija imena nikada nisu bila ili nikada neće biti zapisana u knjigama. Takvi su nađeni u Otkrivenju 13:8 i u Otkrivenju 17:8, “I svi koji stanuju na zemlji obožavaće je, svaki kojem ime nije zapisano od postanka sveta u Knjizi Života zaklanog Jagnjeta. Zver koju si video, bila je, i nije, i izaćiće iz bezdana i otići u propast; i koji stanuju na zemlji, kojima imena nisu zapisana u Knjigu Života od utemeljenja sveta, začudiće se, kada vide zver, koja je bila, i koja nije, i opet će doći.” Isus je rekao da će određena grupa prihvatiti *jednoga koji*

je došao u svoje vlastito ime. A to je antihrist. I to je tačno ono što se o njemu kaže u Otk. 13:8 i 17:8. Ovi su bili određeni od Boga, ali ne kao izabrani. I u toj grupi su takvi kao što je Faraon. Rečeno je u njemu, “Upravo sam te *zbog tog razloga* Ja stvorio. To su posude gneva koje su spremljene za propast.” Rim. 9:17 i 22. Ni jedan od ovih nije bio zabeležen za život. Ja ne kažem da o njima nema zabeleški. Bez sumnje ima neka vrsta zabeleški o njima, ali NE U ZABELEŠKAMA ŽIVOTA. Svrhom njihovog postojanja se jasno bavi deo ove knjige, ali mi možemo dodati još dva teksta iz Pisma. Izreke 16:4, “Gospod je stvorio zloga za zao dan.” Job 21:30, “Zli su čuvani za dan uništenja, oni će biti dovedeni u danu gneva.”

Pošto je ovaj deo Reči težak za ljudski um da bi ga shvatio, mora biti prihvaćen sa verom. Neki će biti povređeni onim što sam izneo zato što su propustili da shvate Božiju suverenost, koja iznosi da BOG JESTE BOG, i zato što je ON Bog niko ne može poraziti Njegove savete ili sprečiti Njegovu volju i svrhu; ali On, budući svemoguć, vlada SVIM događajima i radi sve što Mu je volja sa Svojom tvorevinom, zato što je sve bilo stvoreno iz Njegove dobre volje. Zato, kao što Pavle kaže, “Ako je Bog hteo uzeti grumen gline i od nje načiniti jednu posudu za čast, a drugu za sramotu, ko se može ljutiti i ko može vikati protiv Njega?” Da, samo On ima pravo da ovo učini na području stvaranja, i mi to ne možemo poreći. A ipak On je otišao čak dalje, jer prema Rim. 14:7-9 mi imamo nepobitan dokaz da je Isus platio otkupnu cenu za ceo svet, i zato On može raditi sa svojim ono što On želi. Rim. “Jer niko od nas ne živi samome sebi, i niko ne umire samom sebi. Jer ako smo živi, Gospodu živimo; a ako umiremo, Gospodu umiremo. Dakle, i ako živimo i ako umiremo Gospodu pripadamo, *jer za to je Hrist umro i uskrsao da bi bio Gospodar I MRTVIMA I ŽIVIMA.*” (Gospodariti; ovde se NIJE mislilo na zajedništvo.) Ovo je takođe izloženo i u Jovanu 17:2, “Kao što si Mu dao vlast NAD SVAKIM TELOM, *da svima koje si Mu dao da Život večni.*” Dakle, ako mi pripišemo Bogu sveznanje, mi takođe moramo prihvatiti da je On savršen u mudrosti i pravednosti. Ovaj plan izabiranja i prokletstva je mudrost Božija otkrivena u svim dobima, kao što je rečeno u Efežanima 1:3-11, “Hvaljen neka je Bog i Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, Koji nas je blagoslovio svakim Duhovnim blagoslovom u nebeskim mestima u Hristu; kao što nas je izabrao u Njemu pre utemeljenja sveta, da budemo sveti i besprekorni pred Njim

u ljubavi; i predodredio nas za posinaštvo kroz Isusa Hrista za Sebe, po ugodnosti Svoje volje, na pohvalu slave Svoje milosti, kojom nas je načinio ugodnim u Ljubljenom, u Kojem imamo otkupljenje kroz Njegovu krv, oproštenje greha po bogatstvima Njegove milosti, koju nam je obilno udelio u svakoj MUDROSTI i razumevanju, kada nam je dao upoznati tajnu Svoje volje, po Svojoj nameri, koju je odlučio u Sebi, da je ostvari u punini vremena, to jest, sjedini sve u jedno, u Hristu, kao glavi, ono što je na nebesima i ono što je na zemlji, u Njemu, u Kome smo takođe postali naslednici *unapred određeni po Njegovoj odluci, Koji čini sve po savetu Svoje volje.*” Tako ako je Bog odredio da će biti ljudi čija su imena stavljena u deo Jagnjetove Knjige Života i da ne mogu biti izbrisana jer su to imena Njegove Neveste, onda mi to moramo prihvatiti. I ako se takođe tvrdi da postoje oni čija su imena stavljena u izveštaj Knjige Života, ali u Božijem predznanju oni su trebali pasti i njihova imena su trebala biti uklonjena, mi i to moramo prihvatiti. I ako ima onih čija imena NIKADA nisu bila stavljena u Božiji spisak života, mi to takođe moramo prihvatiti. I ako ima onih koji će ući u večni život nakon suda na Belom Prestolu jedino na temelju toga što su bili dobri, ljubazni i poštteni prema izabranicima Božijim, koji su Njegova braća, onda mi ne možemo ništa drugo nego to prihvatiti. JER KO POZNAJE UM GOSPODNI DA BI GA MOGAO SAVETOVATI? Radije se pokorimo Njemu u veri, Koji je naš Otac i živimo.

Da bismo ovaj predmet još bolje razumeli bilo bi mudro prići mu sa tačke gledišta crkve u dobima. Sve do sada mi smo razmišljali u terminima uklanjanja imena pojedinaca. A sada, želim da razmotrimo, ne pojedince, već grupe koje su predstavljene u crkvi. Da bismo tako uradili upoređićemo crkvu kroz doba sa klasom pšenice. Zrna pšenice je posejano da bi na kraju iz jednog zrna pšenice ono samo sebe umnožilo kroz određene procese u određenom vremenskom periodu. To jedno seme će umreti, ali u umiranju, život koji je bio u njemu će iznići u biljku koja će po redu biti nosilac ili prenosilac tog života koji se treba vratiti u početni originalni oblik ali u umnoženom obliku. Isus veliko Kraljevsko Seme je umro. Taj Jedan neuporedivi, Koji je život crkve, stoji usred crkve kroz svih sedam crkvenih doba dajući Svoj život crkvi (prenosiocu ili nosiocu) do kraja gde će sam Njegov život biti umnožen u telima kao što je Njegovo u uskrsnuću. To će biti u uskrsnuću kada će Kraljevsko Seme videti mnogo *kraljevskog semena*

kao što je On, i oni će biti čak kao što je On, Jer je Jovan rekao, "bićemo kao što je On." Ovo je ono na šta je upućivao Jovan Krstitelj kada je govorio da će Isus skupiti pšenicu u žitnicu. To je bilo uskrsnuće gde su otkupljeni, koji su bili odabrani za večni život ušli unutra.

I zato, zabeleška o ovoj pšeničnoj sadnici čiji je cilj da proizvede originalno seme u tom umnoženom obliku je KNJIGA ŽIVOTA. Ponavljam: istorija ili zabeleška o ovoj pšeničnoj sadnici je Knjiga Života od koje je Knjiga Života deo ZABELEŠKE O VEČNOM ŽIVOTU. (Deo Knjige Života). Ovo je ubedljivo viđeno ispitivanjem pšeničnog klasa. Golo seme je posejano. I uskoro se pojavljuje travka. Ali to još nije pšenica. A onda to izraste u stabljiku. To još nije pšenica. Život je tamo, ali ne još pšenica. A onda, na kraju stabljike je mali šiljak koji je doneo klas. To je još uvek pšenična biljka ali ne još pšenica. Onda je biljka oprašena polenom, i mi vidimo kako se razvija ljuska. Ovo zaista izgleda kao pšenica, ali ipak to još nije seme. Tek zatim pšenica se formira u ljusci. To je sada vraćeno nazad onome što je bilo u originalu. A zatim zrela pšenica je požnjevena.

Isus Hrist je umro. On je dao Svoj život. Taj život je trebao da se vratiti nazad na crkvu i da donese mnogo sinova kao što je On u uskrsnuću. Ali, kao što je pšenično seme moralo imati nosioca da donese umnoženo pšenično seme, isto tako tamo je trebala biti crkva, koja bi bila nosioc Hristovog života. Pošto su travka, stabljika, kićanka, i ljuska u klasu bile nosioci semena, ali NE samo seme, tako je udružena crkva kroz doba bila nosilac istinskog SEMENA iako ne samo Seme. To je razlog što mi možemo reći da je Knjiga Života CELA PŠENIČNA sadnica (biljka).

Pređimo preko toga još jednom. Ovde je to originalno seme koje je bilo posejano. Iz njega je nikla travka. To još nije bilo to. Iz travke je došla stabljika. Ni to još nije bilo to. A onda dolazi ljuska u kojoj treba da se formira pšenica. Ali to još uvek nije to. Kićanka se pojavljuje. I TADA POLEN PADA NA TE TUČKE. DEO TE BILJKE JE OŽIVLJEN, I NEŠTO OD TOG ORIGINALNOG SEMENA KOJE DOLAZI KROZ OSTATAK PONOVO BIVA SEME. Zašto nije cela biljka otišla u seme? Zato što je ona stvorena za taj cilj. Samo deo te biljke može da se vrati nazad u početno seme, zato što je samo deo te PŠENIČNE BILJKE VEČNI ŽIVOT.

Vi imate savršen tip toga u slučaju Izraela kad je napuštao Egipat. Oni su izašli napolje sa oko dva miliona ljudi. SVI su pobjegli kroz žrtvenu krv. SVI su bili kršteni u Crvenom moru; SVI su izašli iz vode radujući se manifestaciji Duha Svetoga i blagoslovima; SVI su jeli anđeosku hranu; SVI su pili iz stene koja ih je pratila. Ipak, osim njih nekolicine, oni nisu bili ništa drugo nego nosioci dece koja su trebala doći za njima i ući u Hanansku zemlju. Sav Izrael NIJE Izrael. A svi osim male manjine su imali svoja imena izbrisana iz Knjige Života.

Mi imamo upravo istu stvar danas u crkvi. Imena će biti izbrisana iz Knjige Života. Ali ni jedno ime neće biti izbrisano iz Knjige Večnog Života, jer to je drugi izveštaj iako je sadržan u Knjizi Života. OVO JE ZABELEŽENO: BOG NAM JE DAO VEČNI ŽIVOT, I TAJ ŽIVOT JE U NJEGOVOM SINU. ONAJ KO IMA SINA IMA (VEČNI) ŽIVOT, A ONAJ KO NEMA SINA NEMA ŽIVOTA (VEČNOG). *A oni koji su imali taj život bili su u Njemu pre postanka sveta.* ONI SU BILI IZABRANI U NJEMU PRE POSTANKA SVETA. To VELIKO KRALJEVSKO SEME, Isus Hrist, je bio posejan (On je umro), a taj život koji je bio u Njemu došao je kroz pšeničnu biljku i reprodukovao sebe u mnoštvu pšeničnih semena imajući isti život u njima, i budući kao Original zato što su po Duhu oni original.

Dakle, mi možemo videti zašto otkupljena (vraćena nazad od strane originalnog vlasnika), nevesta (Ona je bila u Njemu kao što je Eva bila u Adamu), zašto nikada imena ‘njenih članova’ ne mogu biti uklonjena iz zabeleške. Ona je deo Njega. Ona je na prestolu. Ona nikad ne može biti suđena. Svaki član neveste je Njegov član i On nijednog ne gubi. Ali to nije slučaj sa “svima” u Knjizi Života. Jer među njima ima čak onakvih kao što je bio Juda i njemu slični, koji imaju deo u zabelešci ali su im imena uklonjena. Mi možemo videti one, koji dolaze u poslednjim danima, i pored toga što su činili divna dela, Isus će reći da ih nikada nije upoznao. To ne znači da ON njih nije bio svestan. Njegovo sveznanje je to predvidelo; ali oni nisu bili unapred znani kao što su to oni u nevesti; niti su oni bili unapred znani kao što je slučaj s pravednima iz drugog uskrsnuća. Oni nisu doneli rod (zato što su bili izvan Reči i nisu prebivali u njoj) zato je njima izrečena smrtna kazna. A onda kao što smo prethodno pokazali, ima onih koji su stajali za nevestu, bili joj u pomoći i utehi. Njihova imena ostaju u Knjizi Života i oni idu u večni život. I konačno ima onih koji su kao faraon, koji

nikada nisu imali njihova imena u Knjizi Života, i oni su bačeni u ognjeno jezero takođe.

I tako zrno pšenice koje je bilo posejano za žetvu je zabeleška crkve. A pošto čak cela pšenična biljka nije pšenično seme, i pošto cela biljka nije iskorištena u žetvi, tako je i sa crkvom; – cela crkva nije Nevesta; a niti je svima njima dan život večni, već je DEO nje skupljen u žitnicu, a DEO nje čuvan da bi mogao ići u večni život u drugom uskrснуću, a DEO nje koji je smatran plevom je spaljen u ognjenom jezeru. I ovo je tačno ono što su Isus i Jovan Krstitelj rekli, jer Jovan je rekao da će pšenica biti skupljena u žitnicu, a pleva spaljena. Isus je rekao, “Svežite kukolj, a skupite pšenicu.” Ekumenski pokret će skupiti zajedno kukolj, jer kukolj mora biti NAJPRE sakupljen, pa iako je njihov kraj spaljivanje, oni nisu spaljeni prilikom svezivanja, već su ostavljeni za kasniji datum, koji je na kraju hiljadu godina, odnosno prilikom drugog uskrснуća. Ali jednom kada je kukolj svezan, uznesenje može da se dogodi a tako se i događa, nekako u vreme između svezivanja kukolja i otkrivanja antikrista. Tada će doći dan kada će SVI stati zajedno kao što je to viđeno u Danielu. Kralj će biti tamo sa Svojom nevestom, a ispred njih će biti mnoštvo onih kojima treba biti suđeno. Da. SVI su tamo. Sve knjige su otvorene. Konačno načinjen je poredak SVIH. Žetva je zaista završena. Knjige koje su bile otvorene sada su zatvorene.

I da zaključim ovaj predmet za ovo vreme, dopustite mi da se pozovem na izjavu datu na početku u kojoj sam rekao da ni jedan Biblijski tekst nije govorio o Gospodu, koji u SADAŠNJOSTI sastavlja spisak imena. To je zaista tako. Ali međutim postoji Biblijski tekst koji pokazuje buduće sastavljanje. To je u 87.-mom Psalmu. Ovaj Psalm govori o Gospodu koji ispisuje imena svih onih koji su rođeni na Sionu. Ni u jednom izveštaju se ne može pretpostaviti da Bog treba čekati do kraja doba ili taj period u kojem se bavi Sionom, s ciljem da bi znao ko sve može biti rođen na Sionu. Ponovo, to bi isključilo sveznanje. Ali On sigurno zna ko je sve uključen u taj broj. Ali koliki je on? Nije li to jednostavno prepravljen spisak u koji Bog jednostavno stavlja novi zapisnik onih imena, koja su ostala posle drugog uskrснуća a odnosila su se na Sion? Sigurno, to je to.

“I ja ću priznati njegovo ime pred Mojim Ocem i Njegovim anđelima.” Proziv spiska u nebu! “Ako čovek umre hoće li ponovo živeti? Sve dane svoga života čekaću, dok ne dođe moja promena. Ti

ćeš zvati a ja ću Ti odgovoriti: Ti ćeš poželeti delo Tvojih ruku.” Veliki Pastir poziva Svoje ovce po imenu. Stvaralački Božiji glas ih poziva iz prašine, ili menja njihove atome ovima koji još nisu zaspali. To je uznesenje. To je velika Svadbena Večera Jagnjeta i Njegove neveste.

Ali uznesenje nije jedini proziv spiska. Tamo u drugom uskrsnuću, na sudu Velikog Belog Prestola, biće imena priznata pred Ocem i Njegovim anđelima. Dakle, rečeno mi je od onih koji to znaju, da je najsladi glas ljudskom uhu zvuk imena te osobe. Kako ljudi vole da im imena budu javno priznata. Kako oni vole da budu izvikani. Ali ni jedan zemaljski glas neće nikada tako slatko proglasiti vaše ime, kao što će to glas Božiji ako je vaše ime u Knjizi Života i ako ostane tamo da bude otkriveno pred svetim anđelima. Kakav će to biti dan kada budemo čuli Isusa kako kaže, “Oče, oni su priznali Moje Ime pred ljudima u danima njihovog zemaljskog hodočašća. A sada Ja priznajem njihova imena pred Tobom i nebeskim anđelima.”

“*Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama.*” Još jednom je Duh govorio. Još jednom mi imamo obnovljeni izveštaj o tome šta je Duh rekao drugom dobu. I mi smo našli da je zapis bio ispravan. Drugo doba je prošlo i ono je tačno ispunjeno onako kako je On rekao da će biti. Kakva je to uteha nama, koji se nadamo da ćemo biti u nevesti poslednjeg dana, jer to deluje u našim srcima da skaču od radosti da je On veran i da će ispuniti svako Svoje obećanje. Ako je On bio veran i istinit onima iz Sardskog Doba, onda On je to isto i u ovom našem dobu. Ako će oni Njegovom milošću i silom biti primljeni i preporučeni od Njega, onda ćemo tako biti i mi. Otiđimo zato u savršenstvo i sretnimo se s Gospodom u vazduhu i budimo zauvek sa Njim.